

แผนพัฒนาสามปี (พ.ศ.๒๕๖๐ - ๒๕๖๒)

เพิ่มเติมแก้ไข ครั้งที่ ๑

ของ

องค์การบริหารส่วนตำบลไพบูลย์
อำเภอน้ำขุ่น จังหวัดอุบลราชธานี

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
ส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน	๑
ส่วนที่ ๒ สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นตามแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๕๗-๒๕๖๐)	๗
ส่วนที่ ๓ ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๐
ส่วนที่ ๔ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีไปสู่การปฏิบัติ	๒๗
๔.๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน	๒๗
๔.๒ บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น	
-บัญชีสรุปจำนวนโครงการและงบประมาณ	๒๘
-บัญชีโครงการ/กิจกรรม/งบประมาณ	๓๐
ส่วนที่ ๕ การติดตามและประเมินผล	๙๑

ส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

๑.ด้านกายภาพ

๑.๑ ลักษณะที่ตั้ง

องค์การบริหารส่วนตำบลไพบูลย์ ตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ เมื่อวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๔๐ ตั้งอยู่ที่ หมู่ที่ ๒ ตำบลไพบูลย์ อำเภอน้ำขุ่น จังหวัดอุบลราชธานี และได้ปรับขนาด อบต. จาก อบต. ขนาดเล็ก เป็น อบต. ขนาดกลาง เมื่อวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๓ ตาม มติ ก. อบต. จังหวัดอุบลราชธานี ในคราวประชุมครั้งที่ ๓ /๒๕๕๓ องค์การบริหารส่วนตำบลไพบูลย์อยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือของที่ว่าการอำเภอน้ำขุ่น ห่างจากที่ว่าการอำเภอน้ำขุ่น ประมาณ ๑๖ กิโลเมตร และอยู่จากศาลากลางจังหวัดอุบลราชธานีประมาณ ๑๑๖ กิโลเมตร มีพื้นที่ทั้งหมดประมาณ ๑๑๒ ตารางกิโลเมตร หรือ ๓๐,๗๔๗ ไร่

อาณาเขต

ทิศเหนือ	ติดกับ	ตำบลกุดเรือ	อำเภอกันทรลักษ์	จังหวัดอุบลราชธานี
	ติดกับ	ตำบลกุดเสลา	อำเภอกันทรลักษ์	จังหวัดศรีสะเกษ
ทิศตะวันออก	ติดกับ	ตำบลชีเหล็ก	อำเภอน้ำขุ่น	จังหวัดอุบลราชธานี
	ติดกับ	ตำบลตาเกา	อำเภอน้ำขุ่น	จังหวัดอุบลราชธานี
ทิศใต้	ติดกับ	ตำบลโคกสะอาด	อำเภอน้ำขุ่น	จังหวัดอุบลราชธานี
	ติดกับ	ตำบลโนนสำราญ	อำเภอกันทรลักษ์	จังหวัดศรีสะเกษ
ทิศตะวันตก	ติดกับ	ตำบลขนุน	อำเภอกันทรลักษ์	จังหวัดศรีสะเกษ
	ติดกับ	ตำบลกุดเสลา	อำเภอกันทรลักษ์	จังหวัดศรีสะเกษ

๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ

องค์การบริหารส่วนตำบลไพบูลย์มีสภาพพื้นที่เป็นที่ราบสูง ประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมได้แก่ ทำนา ทำไร่ เลี้ยงสัตว์ และรองลง รับจ้างทั่วไป สภาพดินส่วนใหญ่เป็นดินร่วนปนทราย ไม่สามารถอุ้มน้ำได้ดี มีแหล่งน้ำสำหรับการเพาะปลูก อุปโภค บริโภค ได้แก่ ลำห้วยขอม ลำห้วยยางหนองบึง และคลองส่งน้ำ แต่ยังไม่เพียงพอต่อการเกษตรเนื่องจากพื้นที่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลไพบูลย์มีขนาดกว้างใหญ่

๑.๓ ภูมิอากาศ

ลักษณะทางภูมิอากาศเป็นแบบมรสุม มี ๓ ฤดู คือ

ฤดูร้อน	เริ่มตั้งแต่	มีนาคม	- เมษายน
ฤดูฝน	เริ่มตั้งแต่	พฤษภาคม	- กันยายน
ฤดูหนาว	เริ่มตั้งแต่	ตุลาคม	- กุมภาพันธ์

๑.๔ ลักษณะของแหล่งน้ำ

แหล่งน้ำธรรมชาติ

- ลำน้ำ ,ลำห้วย	จำนวน	๓	สาย
- บึง ,หนองน้ำ	จำนวน	๔	แห่ง

แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น

- ฝายน้ำล้น คสล.	จำนวน	๗	แห่ง
- บ่อน้ำตื้น	จำนวน	-	แห่ง
- บ่อโยก	จำนวน	๑๔	แห่ง
- ประปาหมู่บ้าน	จำนวน	๑๐	แห่ง
- ประปาที่ อบต.บริหารเอง	จำนวน	-	แห่ง
- ประปาส่วนภูมิภาค	จำนวน	-	แห่ง

๒. ด้านการเมือง/การปกครอง

๒.๑ เขตการปกครอง

องค์การบริหารส่วนตำบลไพบูลย์แบ่งการปกครองออกเป็น ๑๕ หมู่บ้านอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเต็มพื้นที่ ดังนี้

หมู่ที่	บ้าน	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง	หมายเลขโทรศัพท์
๑	บ้านหนองโต	นายโบว์ อุดมคำ	ผู้ใหญ่บ้าน	๐๙๐-๑๘๒๒๗๓๐
๒	บ้านอีสานเศรษฐกิจ	นายปัญญา แก่นอาสา	ผู้ใหญ่บ้าน	๐๘๘-๔๘๐๒๕๑๓
๓	บ้านโนนสว่าง	นายสงวน ชินวิวัฒน์ชัยกุล	ผู้ใหญ่บ้าน	๐๘๗-๒๕๓๕๕๓๙
๔	บ้านหนองดุม	นายบุญจันทร์ ชมชื่น	ผู้ใหญ่บ้าน	๐๘๗-๒๖๕๖๖๖๓
๕	บ้านแสนถาวร	นายชมภู พรหมศักดิ์	ผู้ใหญ่บ้าน	๐๘๒-๘๗๐๘๙๘๘
๖	บ้านไพบูลย์	นายสุทัศน์ นาครินทร์	ผู้ใหญ่บ้าน	๐๘๔-๔๗๔๔๓๗๔
๗	บ้านดอนโมกข์	นายประจวบ การะวงษ์	ผู้ใหญ่บ้าน	๐๘๑-๙๖๕๗๔๖๐
๘	บ้านโนนคำแก้ว	นายณรงค์ รื่นเรือง	ผู้ใหญ่บ้าน	๐๘๗-๖๕๕๐๙๑๑
๙	บ้านสามแยกวงเสื่อ	นายแสงจันทร์ สุฤทธิ์	ผู้ใหญ่บ้าน	๐๘๔-๔๗๑๙๐๔๔
๑๐	บ้านสว่างอารมณ์	นายสุนัน นิยม	ผู้ใหญ่บ้าน	๐๖๑-๖๘๘๐๙๗๙
๑๑	บ้านหนองดุมเหนือ	นายปัญญา บุญเพ็ง	ผู้ใหญ่บ้าน	๐๘๕-๗๗๒๔๒๘๑
๑๒	บ้านหนองไต้น้อย	นายประจักษ์ อาจสมัย	ผู้ใหญ่บ้าน	๐๘๔-๙๖๑๑๙๗๑
๑๓	บ้านสว่างสุขเกษม	นายธีรภพ ศรีปลั่ง	กำนัน	๐๘๕-๔๙๙๘๓๓๗
๑๔	บ้านดอนเจริญ	นายชาติ สมสนิท	ผู้ใหญ่บ้าน	๐๘๕-๖๓๐๘๒๖๖
๑๕	บ้านหนองดุมตะวันออก	นายสมศักดิ์ มุ่งงาม	ผู้ใหญ่บ้าน	๐๘๕-๒๐๒๕๘๕๒

๒.๒ การเลือกตั้ง

องค์การบริหารส่วนตำบลไพบูลย์ มีเขตการเลือกตั้งทั้งหมด ๑๕ เขตการเลือกตั้ง มีสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลไพบูลย์รวมทั้งรวมทั้งหมด ๓๐ คน การเลือกตั้งครั้งล่าสุดขององค์การบริหารส่วนตำบลไพบูลย์ เมื่อวันที่ ๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๖ จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้งหมด ๕,๓๕๑ คน มีผู้มาใช้สิทธิจำนวน ๓,๓๙๓ คน คิดเป็น ร้อยละ ๖๓.๔๑ และผู้ที่ไม่มาใช้สิทธิ จำนวน ๑,๙๕๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๖.๕๙

ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลไพบูลย์ ประกอบด้วย

- ๑) นายยุ่น พิลาแดง
- ๒) นายสง่า ลือตะนา
- ๓) นายวิชัย พันธุ์คำ
- ๔) นางสมร สายสี

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลไพบูลย์
รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลไพบูลย์
รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลไพบูลย์
เลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนตำบลไพบูลย์

สภาองค์การบริหารส่วนตำบลไพบูลย์

- ๑) นายทา แสงตะวัน
- ๒) นายสมัย พิมพาววัฒน์
- ๓) นายทิพย์ศร บุเงิน
- ๔) นายชัยสิทธิ์ พลงาม
- ๕) นายไพวัลย์ อางสมัย
- ๖) นายสุรเดช พุ่มจันทร์
- ๗) นายบุญจันทร์ เคนโสภา
- ๘) นายสุรินทร์ อินเอยม
- ๙) นายวิฑูลย์ ลอยเลื่อน
- ๑๐) นายวิมล พรำนัก
- ๑๑) นายคำไพ ศรีซารู
- ๑๒) นายทองสุ่น ธาดาวงษา
- ๑๓) นางแสงจันทร์ นาครินทร์
- ๑๔) นายเที่ยง ไพรบึง
- ๑๕) นายสุชัย ประจัญ
- ๑๖) นายคำพง เพตะเข้
- ๑๗) นายศักดิ์อมร เมอมะนา
- ๑๘) นายสมร พงษ์สุระ
- ๑๙) นายประสาท ผกาอบ
- ๒๐) นางสาวรัตนภรณ์ ศุภลักษณ์
- ๒๑) นายทศพล กรุณา
- ๒๒) นายภูทอน หาระไชย
- ๒๓) นายสุบรรณณ์ พันธุ์คำ
- ๒๔) นางทองสุข ศรีชื่น
- ๒๕) นางจำเนียร อุดมสุข
- ๒๖) นายทวีศักดิ์ หินกอง
- ๒๗) นายประพัฒน์ ลอยเลื่อน
- ๒๘) นายชมชัย ลือตะนา
- ๒๙) นายสัมฤทธิ์ โภคะชาติ
- ๓๐) นายไพสุน พรำนัก
- ๓๑) นายอุทัย สุขเกษม

ประกอบด้วย

ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลไพบูลย์
รองประธานองค์การบริหารส่วนตำบลไพบูลย์
เลขานุการสภาองค์การบริหารส่วนตำบลไพบูลย์

สมาชิก อบต. ม.๑

สมาชิก อบต. ม.๑

สมาชิก อบต. ม.๒

สมาชิก อบต. ม.๑๑

สมาชิก อบต. ม.๓

สมาชิก อบต. ม.๓

สมาชิก อบต. ม.๔

สมาชิก อบต. ม.๔

สมาชิก อบต. ม.๕

สมาชิก อบต. ม.๖

สมาชิก อบต. ม.๖

สมาชิก อบต. ม.๗

สมาชิก อบต. ม.๗

สมาชิก อบต. ม.๘

สมาชิก อบต. ม.๘

สมาชิก อบต. ม.๙

สมาชิก อบต. ม.๙

สมาชิก อบต. ม.๑๐

สมาชิก อบต. ม.๑๐

สมาชิก อบต. ม.๑๑

สมาชิก อบต. ม.๑๒

สมาชิก อบต. ม.๑๒

สมาชิก อบต. ม.๑๓

สมาชิกอบต. ม.๑๓

สมาชิกอบต. ม.๑๔

สมาชิกอบต. ม.๑๔

สมาชิกอบต. ม.๑๕

สมาชิกอบต. ม.๑๕

๓.ประชากร (ข้อมูล ณ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐)

มีประชากร	ทั้งสิ้น	จำนวน	๗,๖๑๘	คน
แยกเป็น	ชาย	จำนวน	๓,๘๔๕	คน
	หญิง	จำนวน	๓,๗๗๓	คน
ครัวเรือน		จำนวน	๒,๑๐๕	หลังคา

โดยมีรายละเอียดข้อมูลจำนวนครัวเรือนและประชากรขององค์การบริหารส่วนตำบลไพบูลย์ในแต่ละหมู่บ้านนี้

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	จำนวนครัวเรือน (หลัง)	จำนวนประชากร (คน)		รวม	หมายเหตุ
			ชาย	หญิง		
๑	บ้านหนองโต	๒๘๘	๔๖๙	๔๔๗	๙๑๖	
๒	บ้านอิสานเศรษฐกิจ	๑๒๕	๒๒๔	๒๑๑	๔๓๕	
๓	บ้านโนนสว่าง	๙๘	๑๕๘	๑๖๔	๓๒๒	
๔	บ้านหนองดุม	๑๔๐	๒๖๑	๒๔๘	๕๐๙	
๕	บ้านแสนถาวร	๑๓๖	๒๓๐	๒๓๕	๔๖๕	
๖	บ้านไพบูลย์	๑๒๕	๒๓๖	๒๖๔	๕๐๐	
๗	บ้านดอนโมกข์	๑๓๙	๒๗๔	๒๘๕	๕๕๙	
๘	บ้านโนนคำแก้ว	๑๐๗	๒๑๘	๒๐๑	๔๑๙	
๙	บ้านสามแยกวังเสื่อ	๙๒	๑๖๐	๑๗๖	๓๓๖	
๑๐	บ้านสว่างอารมณ์	๑๗๘	๓๓๕	๓๐๘	๖๔๓	
๑๑	บ้านหนองดุมเหนือ	๘๖	๑๗๗	๑๗๓	๓๕๐	
๑๒	บ้านหนองโตน้อย	๙๙	๑๖๓	๑๗๑	๓๓๔	
๑๓	บ้านสว่างสุขเกษม	๑๖๔	๒๓๕	๒๒๑	๔๕๖	
๑๔	บ้านดอนเจริญ	๑๗๕	๓๙๑	๓๘๖	๗๗๗	
๑๕	บ้านหนองดุมตะวันออก	๑๕๓	๓๑๔	๒๘๓	๕๙๗	
	รวม	๒,๑๐๕	๓,๘๔๕	๓,๗๗๓	๗,๖๑๘	

๔.สภาพทางสังคม

๔.๑ การศึกษา

ในเขตพื้นที่ตำบลไพบูลย์ ในสังกัดสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน ๗ แห่ง และศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จำนวน ๔ แห่ง ดังนี้

ลำดับ	สถานศึกษา/ศพด.	ชาย	หญิง	รวม	หมายเหตุ
๑	ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสว่างอารมณ์	๒๗	๒๖	๕๓	
๒	ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดโนนสว่างสาขาหนองโต	๒๖	๒๕	๕๑	
๓	ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กดอนโมกข์ - ดอนเจริญ	๒๔	๒๐	๔๔	
๔	ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดหนองคุม	๒๘	๒๗	๕๕	
๕	โรงเรียนบ้านหนองโต	๕๖	๔๓	๙๘	
๖	โรงเรียนบ้านดอนโมกข์	๕๘	๕๘	๑๑๖	
๗	โรงเรียนบ้านหนองคุม	๑๐๓	๑๐๕	๒๐๘	
๘	โรงเรียนบ้านแสนถาวร	๑๘	๒๙	๔๗	
๙	โรงเรียนบ้านโนนสว่างวังเสือ	๕๒	๕๓	๑๐๕	
๑๐	โรงเรียนบ้านอิสานเศรษฐกิจ	๒๗	๒๒	๔๙	
๑๑	โรงเรียนบ้านไพบูลย์	๑๙	๒๕	๔๔	
	รวม	๔๓๗	๔๓๓	๘๗๐	

ข้อมูล ณ วันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๙

๔.๒ สาธารณสุข

- โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบล จำนวน ๒ แห่ง
- สถานพยาบาลเอกชน จำนวน - แห่ง
- ร้านขายยาแผนปัจจุบัน จำนวน - แห่ง
- อัตราการมี และใช้ส้วมราดน้ำ ร้อยละ ๑๐๐ %
- อาสาสมัครสาธารณสุขมูลฐานประจำหมู่บ้าน ทั้ง ๑๕ หมู่บ้าน รวมจำนวน ๑๖๔ คน

๕.ระบบบริการพื้นฐาน

๕.๑ การคมนาคม

การคมนาคมในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลไพบูลย์

- ถนนระหว่างตำบลไพบูลย์- อำเภอ น้ำขุ่น เป็นถนนลูกรัง คสล. และลาดยาง
- ถนนเชื่อมระหว่างหมู่บ้าน เป็นถนนดินลูกรัง และ คสล.
- ถนนภายในหมู่บ้าน เป็นถนน คสล. ประมาณ ๘๐ %

๕.๒ การโทรคมนาคมการติดต่อสื่อสาร

ไปรษณีย์ประจำตำบล ตั้งอยู่ที่ บ้านโนนสว่าง หมู่ที่ ๓ ตำบลไพบูลย์ อำเภอ น้ำขุ่น จังหวัดอุบลราชธานี

๕.๓ การไฟฟ้า

- จำนวนหมู่บ้านที่ใช้ไฟฟ้า จำนวน ๑๕ หมู่บ้าน
- จำนวนครัวเรือนที่ใช้ไฟฟ้า จำนวน ๒,๑๐๕ ครัวเรือน

๖. สภาพทางเศรษฐกิจ

๖.๑ อาชีพ ประชาชนประกอบอาชีพเกษตรกรรมเป็นส่วนใหญ่โดยมีอาชีพหลัก คือทำนาอาชีพรองคือทำไร่ .ในเขตพื้นที่ตำบลไพบูลย์มีเนื้อที่สำหรับการเกษตร จำนวน แบ่งเป็น พื้นที่ในการทำนา จำนวน ๑๖,๗๘๘ ไร่ พื้นที่สำหรับพืชไร่ จำนวน ๒,๒๓๑ ไร่ สวนยางพาราจำนวน ๓,๕๖๕ ไร่ รายได้ของประชากร จำนวน ๓๐,๐๐๐ บาท /ครัวเรือน / ปี (ข้อมูลอ้างอิงจาก : การจัดเก็บข้อมูลพื้นฐานและ LSEP ประจำปี พ.ศ.๒๕๕๙)

หน่วยธุรกิจในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล

➔ ปืมน้ำมัน	จำนวน	๓	แห่ง
➔ ปืมน้ำมันหยอดเหรียญ	จำนวน	๘	แห่ง
➔ โรงสี	จำนวน	๑๓	แห่ง
➔ ร้านค้าปลีก	จำนวน	๔๗	แห่ง
➔ ร้านซ่อมรถ/อยู่	จำนวน	๓	แห่ง

๖.๒ การท่องเที่ยว

มีสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญ ได้แก่ สวนป่านกกรยางค์ขาว (สถานที่เอกชน)

๗. ศาสนา วัฒนธรรม และประเพณีท้องถิ่น

ประชาชนส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธและ มีกิจกรรมตาม ฮีต ๑๒ ครอง ๑๔ สถาบัน และองค์การทางศาสนา มีดังนี้

วัด	จำนวน	๘	แห่ง
สำนักสงฆ์	จำนวน	๓	แห่ง

๘. ทรัพยากรธรรมชาติ ในพื้นที่

ป่าไม้ที่เป็นสาธารณะ	จำนวน	๘	แห่ง
แหล่งน้ำ	จำนวน	๑๔	แห่ง

๙. มวลชนจัดตั้ง

ลูกเสือชาวบ้าน	๒ รุ่น	จำนวน	๒๕๐	คน
สมาชิก อปพร.	๒ รุ่น	จำนวน	๘๕	คน
สมาชิกตำรวจชุมชน		จำนวน	๑๐๖	คน
อสป.	๑ รุ่น	จำนวน	๓๐๐	คน

จุดเด่นของพื้นที่

องค์การบริหารส่วนตำบลไพบูลย์ ตั้งอยู่ในเขตที่ห่างไกลจากถนนเส้นหลักเป็นชุมชนที่อยู่ระหว่างแนวเขตที่ติดต่อกับหลายอำเภอและแนวเขตติดต่อระหว่างจังหวัดอุบลราชธานีกับจังหวัดศรีสะเกษ ซึ่งยากแก่การพัฒนาให้มีความเจริญรุ่งเรืองเป็นชุมชนเมือง แต่โดยสภาพพื้นที่เป็นพื้นที่ราบ มีแหล่งน้ำที่ค่อนข้างอุดมสมบูรณ์แต่ยังไม่มีระบบชลประทานที่ดีทำให้ในฤดูแล้งแหล่งน้ำมีแต่ไม่สามารถนำมาใช้เพื่อการเกษตรได้

ประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม มีการใช้ชีวิตแบบพึ่งพาตนเอง เหมาะแก่การสนับสนุนและส่งเสริมให้ประชาชนดำรงชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช (ร.๙)

.....

ส่วนที่ ๒

สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นตามแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๐)

๑. สรุปผลการดำเนินงานตามงบประมาณที่ได้รับและการเบิกจ่ายงบประมาณในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗-๒๕๖๐

๑.๑ สรุปสถานการณ์การพัฒนา การตั้งงบประมาณ การเบิกจ่ายงบประมาณ การตั้งงบประมาณ

ข้อบัญญัติตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปีขององค์การบริหารส่วนตำบลไผ่พลย์ งบประมาณการรายรับเท่ากับ งบประมาณการรายจ่าย เป็นการตั้งงบประมาณแบบสมดุล โดยตั้งเงินงบประมาณตามรายรับจริงของปีงบประมาณที่ผ่านมา โดยมีสถิติการตั้งเงินงบประมาณตามข้อบัญญัติตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗-๒๕๖๐ ดังนี้

ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗	ตั้งไว้	๒๗,๐๐๐,๐๐๐ บาท
ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘	ตั้งไว้	๒๘,๕๐๐,๐๐๐ บาท
ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙	ตั้งไว้	๒๙,๐๐๐,๐๐๐ บาท
ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐	ตั้งไว้	๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

สถิติด้านรายรับ-รายจ่าย

สถิติรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลไผ่พลย์ (พ.ศ.๒๕๕๗ -๒๕๖๐)

ปี	รายได้ที่ อบต. จัดเก็บเอง	รายได้ที่ส่วนราชการจัดเก็บให้	เงินอุดหนุนจากรัฐบาล	เงินรางวัลในการปรับงานที่ดี/รายได้อื่น/งบเฉพาะกิจ	รวม
๒๕๕๗	๓๕๑,๔๗๘.๘๒	๑๔,๑๗๘,๐๘๒.๗๘	๑๓,๓๗๖,๐๒๖.๐๐	๙,๒๓๙,๒๑๕.๐๐	๓๗,๙๖๔,๘๐๒.๖๐
๒๕๕๘	๖๕๕,๕๒๗.๔๙	๑๕,๑๒๓,๐๐๖.๐๑	๑๓,๕๓๔,๓๓๖.๖๙	๑๔,๔๗๖,๑๕๐.๐๐	๔๓,๒๘๙,๐๒๐.๑๙
๒๕๕๙	๓๑๖,๕๒๕.๗๓	๑๖,๔๓,๕๒๗๖.๗๓	๑๑,๒๙๓,๗๓๐.๐๐	๑๔,๕๒๓,๗๓๐.๐๐	๔๒,๕๖๙,๒๖๒.๔๖
๒๕๖๐	-	๗๐๐,๑๘๕.๓๑	๖,๐๕๔,๖๒๗.๐๐	-	๖,๗๕๔,๘๑๒.๓๑
รวม	๑,๓๒๓,๕๓๒.๐๔	๔๖,๔๓๖,๕๕๐.๘๓	๔๔,๒๕๘,๗๑๙.๖๙	๓๘,๒๓๙,๐๙๕.๐๐	

สถิติรายจ่ายขององค์การบริหารส่วนตำบลไผ่พลย์ (พ.ศ.๒๕๕๗ - ๒๕๖๐)

ปี	งบบุคลากร	งบดำเนินการ	งบลงทุน	งบอุดหนุน	งบกลาง	เงินอุดหนุนเฉพาะกิจ	รวม
๒๕๕๗	๘,๐๓๒,๔๘๗.๒๕	๘,๑๗๘,๗๐๘.๕๗	๔,๕๒๕,๗๘๕	๓,๖๕๑,๗๓๔.๑๕	๘๖๓,๙๖๖.๒๑	๙,๒๓๙,๒๑๕.๐๐	๓๔,๔๗๑,๙๑๑.๑๘
๒๕๕๘	๙,๓๖๙,๒๘๗.๐๐	๘,๗๕๖,๙๒๔.๘๕	๔,๔๗๖,๘๗๒	๓,๒๕๒,๕๑๔.๔๒	๕๗๓,๙๔๗.๐๐	๑๔,๐๑๑,๒๓๒.๐๐	๔๐,๔๔๐,๗๗๗.๖๐
๒๕๕๙	๑๓,๑๗๒,๕๗๕.๓๐	๘,๐๘๐,๒๑๖.๒๑	๗,๗๔๖,๕๕๐	๓,๒๙๒,๖๘๐.๒๗	๗,๙๙๓,๐๙๔.๐๐	๑๓,๐๐๐.๐๐	๔๐,๒๙๘,๑๑๕.๗๘
๒๕๖๐	๘๕๖,๙๐๕	๓๑,๐๘๓.๖๐	-	-	๖๗๑,๑๐๐.๐๐	-	๑,๕๕๙,๐๘๘.๖๐
รวม	๓๑,๔๓๑,๒๕๔.๕๕	๒๕,๐๔๖,๙๓๓.๒๓	๑๖,๗๔๙,๒๐๗	๑๐,๑๙๖,๙๒๘.๘๔	๑๐,๑๐๒,๐๕๗.๒๑	๒๓,๒๔๓,๕๑๒.๓๓	

๑.๒ การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

๑) การประเมินประสิทธิผลของแผนพัฒนาในเชิงปริมาณ

ยุทธศาสตร์	จำนวนโครงการ ปี ๒๕๕๗		คิดเป็นร้อยละ	จำนวนโครงการ ปี ๒๕๕๘		คิดเป็นร้อยละ	จำนวนโครงการ ปี ๒๕๕๙		คิดเป็นร้อยละ
	จำนวนโครงการที่ปรากฏอยู่ในแผน	จำนวนโครงการที่ได้ปฏิบัติ		จำนวนโครงการที่ปรากฏอยู่ในแผน	จำนวนโครงการที่ได้ปฏิบัติ		จำนวนโครงการที่ปรากฏอยู่ในแผน	จำนวนโครงการที่ได้ปฏิบัติ	
๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน	๕๖	๒๒	๓๙.๒๙%	๕๐	๒๘	๕๖.๐๐%	๑๐๙	๒๘	๒๕.๖๘%
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิตและการเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	๒๙	๗	๒๔.๑๔%	๒๗	๑๓	๔๘.๑๕%	๒๕	๒๗	๖๘.๐๐%
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม	๒๑	๑๙	๙๐.๔๘%	๒๖	๒๐	๗๖.๙๒%	๒๖	๑๓	๕๐.๐๐%
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการเกษตรและการแปรรูปสินค้า	๑๕	๘	๕๓.๓๓%	๑๓	๒	๑๕.๓๘%	๑๑	-	๐%
๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อม/การจัดระเบียบชุมชน	๓๘	๓๑	๘๑.๕๘%	๓๙	๑๙	๔๘.๗๒%	๕๐	๒๔	๔๘.๐๐%
รวม	๑๕๙	๘๗	-	๑๕๕	๘๒	-	๒๒๑	๘๒	-
		๑๐๐%	๕๔.๗๒%		๑๐๐%	๕๒.๙๐%	๑๐๐%	๓๗.๑๐%	

๒) การประเมินประสิทธิผลของแผนพัฒนาในเชิงคุณภาพ

องค์การบริหารส่วนตำบลบางไผ่บุปผ์ ได้ยกฐานะมาจากสภาตำบล เมื่อวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐ มีพื้นที่รับผิดชอบ ๑๕ หมู่บ้าน ความต้องการของประชาชนในพื้นที่มีหลายรูปแบบ ทั้งความต้องการด้านโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณสุข ปลอดภัย การศึกษา คุณภาพชีวิต สาธารณสุข ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะด้านโครงสร้างพื้นฐานและคุณภาพชีวิตจะเป็นความต้องการอันดับต้นๆ

องค์การบริหารส่วนตำบลไผ่บุปผ์ ก็ได้ดำเนินการแก้ไขปัญหาและจัดทำโครงการพัฒนาต่างๆ ตามความต้องการของประชาชนในพื้นที่ ซึ่งในปัจจุบันในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลไผ่บุปผ์ ได้รับการพัฒนาไปมากโดยเฉพาะด้านโครงสร้างพื้นฐาน ปัจจุบันได้ก่อสร้างถนนเพื่อทุกหมู่บ้านไปมาหาสู่กันได้ และได้จัดให้มีระบบไฟฟ้าสาธารณะและชุดลอกคลองส่งน้ำ เพื่อแก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำอุปโภคและบริโภค ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต การศึกษา ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมก็มีการสนับสนุนพัฒนาโดยการมีส่วนร่วมของประชาชนในพื้นที่เข้ามาร่วมดูแลซึ่งถือได้ว่าการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลไผ่บุปผ์ ที่ผ่านมามีประสบความสำเร็จเป็นที่ยอมรับและสามารถแก้ไขปัญหาตอบสนองความต้องการของประชาชนในพื้นที่ได้ตามสมควร

๒.สรุปผลปัญหาอุปสรรคการดำเนินงานที่ผ่านมาและแนวทางแก้ไข ปีงบประมาณ ๒๕๕๗-๒๕๖๐ ปัญหาและอุปสรรค

๑) จำนวนโครงการและงบประมาณที่ตั้งไว้ในแผนพัฒนาสามปี ตั้งไว้สูงกว่างบประมาณที่มีอยู่จริง ทำให้ไม่สามารถดำเนินการโครงการตามแผนได้ทั้งหมด

๒) งบประมาณที่ได้รับจัดสรรไม่เพียงพอต่อการนำมาแก้ไขปัญหาบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชน โดยเฉพาะด้านโครงสร้างพื้นฐานได้แก่ ถนน ไฟฟ้า แหล่งน้ำ

๓) ในบางโครงการไม่มี ระเบียบ /กฎหมายรองรับ หรือบางโครงการ อยู่ระหว่างการตอบข้อหารือในข้อกฎหมาย เช่นโครงการวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า โครงการด้านวัฒนธรรมประเพณี เป็นต้น

๔) การประสานงานในระดับองค์กร/ส่วนราชการค่อนข้างล่าช้า ไม่เป็นไปตามห้วงเวลาที่กำหนด

๕) การดำเนินโครงการปรับปรุงซ่อมแซมถนนลูกรัง ทุกเส้นทุกสายภายในเขตตำบลไผ่บุปผ์ ดำเนินการได้แต่ไม่เกิดความคุ้มค่า และไม่คงทน ความชำรุดเสียหายเพิ่มมากขึ้น เห็นควรปรับปรุงวิธีการและขั้นตอนดำเนินการซ่อมแซมถนน ให้ได้มาตรฐานและมีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับงบประมาณ

.....

ส่วนที่ ๒

๒.๑ การวิเคราะห์ปัจจัยภายในหรือสภาพแวดล้อมภายใน จะทำให้ตำบลทราบถึงความสามารถหรือความเป็นส่วนตัวตนของตำบล

๑ ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๗๙

รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๙ กับยุทธศาสตร์ชาติ ภายหลังจากผลประชามติเมื่อวันที่ ๗ ส.ค.๕๙ (ผู้มาออกมาใช้สิทธิ์ ร้อยละ ๕๙.๔ หรือ ๒๙.๗ ล้านคน จากผู้มีสิทธิ์ประมาณ ๕๐ ล้านคน โดยจำนวน ๑๖.๘ ล้านคน หรือ ร้อยละ ๖๑.๓๕ เห็นชอบร่างรัฐธรรมนูญ) “ยุทธศาสตร์ชาติ” จะเป็นกรอบอย่างหนึ่งในการจัดทำนโยบายและการจัดสรรงบประมาณของรัฐบาลชุดต่อไป เช่น มาตรา ๖๕ รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่างๆ ให้สอดคล้องและบูรณาการกันเพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว การจัดทำ การกำหนดเป้าหมาย ระยะเวลาที่จะบรรลุเป้าหมาย และสาระที่พึงมีในยุทธศาสตร์ชาติ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กฎหมายบัญญัติ ทั้งนี้ กฎหมายดังกล่าวต้องมีบทบัญญัติเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมและการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนทุกภาคส่วน อย่างทั่วถึงด้วย ยุทธศาสตร์ชาติ เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๒๗๕ ให้คณะรัฐมนตรีจัดให้มีกฎหมายตามมาตรา ๖๕ วรรคสอง ให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้ และดำเนินการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่กฎหมายดังกล่าวใช้บังคับ

วิสัยทัศน์ : “ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

ความมั่นคง

•**การมีความมั่นคงปลอดภัย** จากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศในทุก ระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครัวเรือน และปัจเจกบุคคล และมี **ความมั่นคงในทุกมิติ** ทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง

•**ประเทศ** มีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ที่เข้มแข็งเป็น ศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน ระบบการเมืองที่มั่นคงเป็นกลไกที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล

•**สังคม** มีความปรองดองและความสามัคคี สามารถผนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ **ชุมชน** มีความเข้มแข็ง **ครอบครัว** มีความอบอุ่น

•**ประชาชน** มีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิต มีที่อยู่อาศัยและความ ปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน

•**ฐานทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม** มีความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ

ความมั่งคั่ง

•**ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง** ยกกระดับเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น

•**เศรษฐกิจมีความสามารถในการแข่งขันสูง** สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ สร้าง ฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคต และเป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาคทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ มีบทบาทสำคัญในระดับภูมิภาคและระดับโลก เกิดสายสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจ และการค้าอย่างมีพลัง

• **ความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่อง** ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน

• **การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ** รายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่ไม่ใช้ทรัพยากรธรรมชาติเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศน์

• **การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม** และสอดคล้องกับกฎระเบียบของประชาคมโลกซึ่งเป็นที่ยอมรับร่วมกัน ความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม

• **มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืน** ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วน เพื่อการพัฒนาในทุกระดับอย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืน

• **ประชาชนทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง**
กรอบแนวทางที่สำคัญของยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี

๑. ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง

(๑) เสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(๒) ปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศและพัฒนาความมั่นคงทางการเมือง ขจัดคอร์รัปชัน สร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม

(๓) การรักษาความมั่นคงภายในและความสงบเรียบร้อยภายใน ตลอดจนการบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล

(๔) การพัฒนาระบบ กลไก มาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับ และรักษาคุณภาพความสัมพันธ์กับประเทศมหาอำนาจ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาคความมั่นคงรูปแบบใหม่

(๕) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการผนึกกำลังป้องกันประเทศ การรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศ สร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศ

(๖) การพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติและระบบบริหารจัดการภัยพิบัติ รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม

(๗) การปรับกระบวนการทำงานของกลไกที่เกี่ยวข้องจากแนวตั้งสู่แนวระนาบมากขึ้น

๒. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

(๑) การพัฒนาสมรรถนะทางเศรษฐกิจ ส่งเสริมการค้า การลงทุน พัฒนาสู่ชาติการค้า

(๒) การพัฒนาภาคการผลิตและบริการ เสริมสร้างฐานการผลิตเข้มแข็งยั่งยืน และส่งเสริมเกษตรกรรายย่อยสู่เกษตรยั่งยืนเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๓) การพัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชน พัฒนาทักษะผู้ประกอบการ ยกกระดับผลิตภาพแรงงาน และพัฒนา SMEs สู่สากล

(๔) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมือง พัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน และพัฒนาระบบเมืองศูนย์กลางความเจริญ

(๕) การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการขนส่ง ความมั่นคงและพลังงาน ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และการวิจัยและพัฒนา

(๖) การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลก สร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนากับนานาชาติประเทศ ส่งเสริมให้ไทยเป็นฐานของการประกอบธุรกิจ ฯลฯ

๓. ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน

- (๑) พัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต
- (๒) การยกระดับการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพเท่าเทียมและทั่วถึง
- (๓) ปลุกฝังระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่พึงประสงค์
- (๔) การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาพที่ดี
- (๕) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทย

๔. ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาค และเท่าเทียมกันทางสังคม

- (๑) สร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคม
- (๒) พัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพ
- (๓) มีสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย
- (๔) สร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคม ทูตทางวัฒนธรรมและความเข้มแข็งของชุมชน
- (๕) พัฒนาการสื่อสารมวลชนให้เป็นกลไกในการสนับสนุนการพัฒนา

๕. ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

- (๑) จัดระบบอนุรักษ์ พื้่นฟูและป้องกันการทาลายทรัพยากรธรรมชาติ
- (๒) วางระบบบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพทั้ง ๒๕ ลุ่มน้ำ เน้นการปรับระบบการบริหารจัดการ

อุทกภัยอย่างบูรณาการ

- (๓) การพัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (๔) การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (๕) การร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- (๖) การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม

๖. ด้านการปรับสมดุลและพัฒนา ระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

- (๑) การปรับปรุงโครงสร้าง บทบาท ภารกิจของหน่วยงานภาครัฐ ให้มีขนาดที่เหมาะสม
- (๒) การวางระบบบริหารราชการแบบบูรณาการ
- (๓) การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ
- (๔) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- (๕) การปรับปรุงกฎหมายและระเบียบต่าง ๆ
- (๖) ให้ทันสมัย เป็นธรรมและเป็นสากล
- (๗) พัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ
- (๘) ปรับปรุงการบริหารจัดการรายได้และรายจ่ายของภาครัฐ

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔)

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์

แนวทางการพัฒนา

- ๑.๑ ส่งเสริมให้เด็กปฐมวัยมีการพัฒนาทักษะทางสมองและทักษะทางสังคมที่เหมาะสม
- ๑.๒ พัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ที่คิดสร้างสรรค์ทักษะการทำงานและการใช้ชีวิตที่พร้อมเข้าสู่ตลาดงาน
- ๑.๓ ลดปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาพและให้ทุกภาคส่วนคำนึงถึงผลกระทบต่อสุขภาพ
- ๑.๔ ผลักดันให้สถาบันทางสังคมมีส่วนร่วมพัฒนาประเทศอย่างเข้มแข็ง

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างความเป็นธรรมลดความเหลื่อมล้ำในสังคม แนวทางการพัฒนา

๒.๑. เพิ่มโอกาสให้กับกลุ่มประชากรร้อยละ ๔๐ ที่มีรายได้ต่ำสุดให้เข้าถึงบริการที่มีคุณภาพของรัฐ

- การเข้าถึงการศึกษา
- ปรับปรุงระบบการจัดเก็บภาษี
- จัดบริการด้านสุขภาพ
- เพิ่มเบี้ยคนพิการและเบี้ยผู้สูงอายุ
- มีที่ดินทำกินของตนเอง

๒.๒ การเสริมสร้างชุมชนเข้มแข็งตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

- สร้างและพัฒนาผู้นำชุมชน
- ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดสวัสดิการ
- ส่งเสริมให้เกิดชุมชนแห่งการเรียนรู้ บริการ และจัดการทรัพยากร

๒.๓ กระจายการให้บริการภาครัฐทั้งด้านการศึกษา สาธารณสุข และสวัสดิการที่มีคุณภาพให้ครอบคลุมและทั่วถึง

๒.๔ เพิ่มศักยภาพชุมชนและเศรษฐกิจฐานรากให้มีความเข้มแข็ง

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

๓.๑ ยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรและอาหารเข้าสู่ระบบมาตรฐาน

- ต่อยอดความเข้มแข็งของอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพปัจจุบันเพื่อยกระดับไปสู่อุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง
- วางอนาคตรากฐานการพัฒนาอุตสาหกรรม
- เสริมสร้างขีดความสามารถการแข่งขันในเชิงธุรกิจของภาคบริการ
- ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายและกฎระเบียบเพื่อส่งเสริมการค้าที่เป็นธรรมและอำนวยความสะดวกการค้าการลงทุน
- เพิ่มประสิทธิภาพของระบบการเงินและสถาบันการเงินทั้งในตลาดเงินและตลาดทุนให้สามารถสนับสนุนการขยายตัวทางเศรษฐกิจ ลดต้นทุนในการให้บริการ

๓.๒ เศรษฐกิจขยายตัวอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน เศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ย ๕% รายได้ต่อหัวเป็น ในปี ๒๕๖๔ ๘,๒๐๐ USD ผลผลิตภาพการผลิตของปัจจัยการผลิตโดยรวม ต่อปี ๒.๕% ต่อปี

๓.๓ การสร้างความเข้มแข็งให้เศรษฐกิจรายสาขาภาคเกษตร อุตสาหกรรมและบริการ ขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า ๓% เกษตรกรมีรายได้เงินสดสุทธิ ๕๙,๔๖๐ bath ต่อครัวเรือน พื้นที่ที่ได้รับการพัฒนาสู่เมืองอุตสาหกรรมนิเวศ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

๔.๑ พัฒนาหลักเกณฑ์การปรับปรุงแผนที่แนว เขตที่ดินของรัฐแบบบูรณาการ (One Map)

เพิ่มพื้นที่ป่าเศรษฐกิจเพื่อให้บรรลุเป้าหมายร้อยละ ๑๕ ของพื้นที่ประเทศ โดยส่งเสริมการปลูกไม้มีค่าทางเศรษฐกิจระยะยาว

๔.๒ เร่งรัดให้มีการประกาศใช้ร่างพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. และแผนบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ

๔.๓ ผลักดันกฎหมายและกลไกเพื่อการคัดแยกขยะ สนับสนุนการแปรรูปเป็นพลัง

๔.๔ พื้นที่ป่าไม้ ๔๐% ของพื้นที่ประเทศ เพิ่มพื้นที่ชลประทาน ปีละ ๓๕๐,๐๐๐ ไร่

๔.๕ ชะยะมูลฝอยชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง ๗๕% + การปล่อยก๊าซเรือนกระจกในภาค พลังงาน และคมนาคมขนส่งลดลง

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศ สู่ความมั่งคั่ง และยั่งยืน

๕.๑ ประเทศไทยมีความสัมพันธ์และความร่วมมือด้านความมั่นคงในกลุ่มประเทศนานาประเทศ

๕.๒ ปกป้องและเชิดชูสถาบันพระมหากษัตริย์

๕.๓สังคมมีความสมานฉันท์

๕.๔ประชาชนในจังหวัดชายแดนภาคใต้มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๕.๖ประเทศไทยมีความพร้อมต่อการรับมือภัยคุกคามทางทหาร

๕.๗อันดับความเสี่ยงจากการก่อการร้ายต่ำกว่าอันดับที่ ๒๐ ของโลก

๕.๘อันดับความเสี่ยงจากการโจมตีด้านไซเบอร์ในต่ำกว่าอันดับที่ ๑๐ ของโลก

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การบริหารจัดการในภาครัฐการป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบและธรรมาภิบาลในสังคมไทย

๖.๑ ปรับปรุงโครงสร้างหน่วยงาน ได้แก่ บทบาท ภารกิจ คุณภาพบุคลากรภาครัฐ

๖.๒ ปรับปรุงกระบวนการงบประมาณ สร้างกลไกในการติดตามตรวจสอบการเงินการคลังภาครัฐ

๖.๓ ป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ

๖.๔ปฏิรูปกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

๗.๑การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานคมนาคมขนส่ง พัฒนาขนส่งทางราง ขนส่งสาธารณะ โครงข่ายถนน ขนส่งทางอากาศ ขนส่งทางน้ำ

๗.๒พัฒนาระบบโลจิสติกส์ พัฒนามาตรฐานการบริหารจัดการโลจิสติกส์ การอำนวยความสะดวกทางการค้า

๗.๓การพัฒนาด้านพลังงาน เพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน การใช้พลังงานทดแทน ส่งเสริมไทยเป็นศูนย์กลางพลังงาน

๗.๔การพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลทางธุรกิจ สร้างความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์

ยุทธศาสตร์ที่ ๘ การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัย และนวัตกรรม

๘.๑ ส่งเสริมการลงทุน R & D ผลักดันในเชิงพาณิชย์และเชิงสังคม ลงทุนวิจัยและพัฒนาในกลุ่มเทคโนโลยีที่ไทยมีศักยภาพ พัฒนาลาดเทคโนโลยีและนวัตกรรมไทย เสริมสร้างระบบการบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญา

๘.๒ พัฒนาให้เป็นผู้ประกอบการทางเทคโนโลยี ส่งเสริมการสร้างสรรค่นวัตกรรมด้านการออกแบบและการจัดการธุรกิจ

๘.๓ พัฒนาสภาวะแวดล้อมของ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ทั้งด้านบุคลากร โครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และการบริหารจัดการ

ยุทธศาสตร์ที่ ๙ การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ

๙.๑ พัฒนาสภาพแวดล้อมเมืองศูนย์กลางของจังหวัด ให้เป็นเมืองน่าอยู่ เอื้อต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจและสังคม

๙.๒ พัฒนาพื้นที่พื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก เป็นฐานการผลิตอุตสาหกรรมหลักของประเทศที่ขยายตัวอย่างมีสมดุล

๙.๓ พัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจใหม่บริเวณชายแดน เป็นประตูเศรษฐกิจเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน

ภาคเหนือ: เป็นฐานเศรษฐกิจมูลค่าสูง

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ: หลุดพ้นจากความยากจน สู่เป้าหมายการพึ่งตนเอง

ภาคกลาง เป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมสีเขียวชั้นนำ ศูนย์กลางการผลิต อาหารและสินค้าเกษตรปลอดภัยได้มาตรฐานโลก และศูนย์รวมการท่องเที่ยวของเอเชีย

ภาคใต้ เป็นฐานเศรษฐกิจสีเขียว ได้มาตรฐานสากลและแหล่งท่องเที่ยวระดับโลก

ยุทธศาสตร์ที่ ๑๐ ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

ส่งเสริมให้ไทยเป็นฐานของการประกอบธุรกิจ การบริการ และการลงทุน การส่งเสริมการลงทุนไทยในต่างประเทศ

การสร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา กับประเทศในอนุภูมิภาค ภูมิภาค และนานาชาติ

การเปลี่ยนแปลงที่สำคัญในอนาคต

ด้านเศรษฐกิจ

- เศรษฐกิจไทยขยายตัวช้า ความผันผวนสูง
- การเชื่อมโยงทางการค้า การลงทุน การเงิน และการแข่งขันเพิ่มขึ้น
- การเปิดเสรีอาเซียน/บทบาทของประเทศมหาอำนาจต่อภูมิภาค
- ความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยี อย่างก้าวกระโดด

ด้านทรัพยากรธรรมชาติ/สิ่งแวดล้อม

- การเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศและภัยพิบัติ ธรรมชาติรุนแรงมากขึ้น
- ข้อตกลงระหว่างประเทศมีความเข้มข้นมากขึ้น
- แรงกดดันจากการพัฒนาเศรษฐกิจต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมยังมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น

ด้านความมั่นคง

- ความเสี่ยงด้านภูมิรัฐศาสตร์
- ปัญหาความมั่นคงกับประเทศเพื่อนบ้าน
- ความแตกต่างทางความคิด อุดมการณ์ ของคนในประเทศ
- อาชญากรรมไซเบอร์และสิทธิเสรีภาพส่วนบุคคล

ด้านสังคม

- การเข้าสู่สังคมสูงวัย ทั้งในประเทศและ ระดับโลก
- การขาดแคลนแรงงานทักษะฝีมือสูง/ การว่างงานของแรงงานทักษะฝีมือต่ำ
- ความเหลื่อมล้ำมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น
- การเลื่อนไหลทางวัฒนธรรม

ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ (จังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ ยโสธร และอำนาจเจริญ)

วิสัยทัศน์

“ข้าวหอมมะลิเป็นเลิศ การท่องเที่ยวและการค้าขายชายแดนได้มาตรฐานสากล”

พันธกิจ

๑. พัฒนาคูณภาพการผลิตตามมาตรฐาน GAP และเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์เพิ่มช่องทางการตลาด ข้าวหอมมะลิคุณภาพดี
๒. พัฒนาและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้มีศักยภาพและพัฒนาทักษะบุคลากร ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์และการตลาดให้ได้มาตรฐาน
๓. เสริมสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายวิสาหกิจชุมชน ผู้ประกอบการและเครือข่ายพันธมิตรธุรกิจการค้าชายแดน ทั้งด้านการบริหารจัดการและพัฒนาระบบโลจิสติกส์เพื่อเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์

เป้าประสงค์รวม

๑. เพิ่มผลผลิตให้ได้มาตรฐานและสร้างมูลค่าผลิตภัณฑ์ด้วยการแปรรูปเพิ่มช่องทางการตลาดทั้งในและนอกประเทศ ข้าวหอมมะลิคุณภาพดี
๒. พัฒนาคูณภาพแหล่งท่องเที่ยว ที่มีศักยภาพให้ได้มาตรฐานและเสริมสร้างการบริหารจัดการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชนในแหล่งท่องเที่ยว
๓. สร้างเครือข่ายการค้ากลุ่มจังหวัดเพื่อเพิ่มมูลค่าการค้าชายแดนด้วยระบบโลจิสติกส์ ที่มีประสิทธิภาพ

ประเด็นยุทธศาสตร์

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ ได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ การพัฒนากลุ่มจังหวัด เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ ๓ ประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้

**ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาคุณภาพและเพิ่มมูลค่าข้าวหอมมะลิสู่ความต้องการของตลาด
กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา**

๑. พัฒนาประสิทธิภาพกระบวนการผลิตข้าวหอมมะลิคุณภาพมาตรฐาน
๒. ส่งเสริมเครือข่ายผู้ประกอบการและสร้างผลิตภัณฑ์ข้าวหอมมะลิคุณภาพมาตรฐาน
๓. เพิ่มช่องทางการตลาดข้าวหอมมะลิ

**ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาคุณภาพการท่องเที่ยวให้ได้ระดับมาตรฐานสากล
กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา**

๑. เชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวภายในกลุ่มจังหวัดและ/หรือระหว่างกลุ่มจังหวัดกับประเทศเพื่อนบ้าน
๒. ส่งเสริมความร่วมมือทุกภาคส่วนในการวางแผนและพัฒนาการท่องเที่ยว
๓. ส่งเสริมศักยภาพและสวัสดิการของบุคลากรการท่องเที่ยว
๔. พัฒนาเอกลักษณ์และส่งเสริมการตลาดการท่องเที่ยวเชิงรุก

**ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาระบบการสนับสนุนการบริหารจัดการธุรกิจการค้าและเพิ่มมูลค่าการค้า
ชายแดนครบวงจรและได้มาตรฐานสากล**

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา

๑. เสริมสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายธุรกิจการค้า
๒. เสริมสร้างเครือข่ายพันธมิตรทางการค้า การลงทุน ในกลุ่มจังหวัดและประเทศเพื่อนบ้าน
๓. การศึกษาวิจัยและการพัฒนาระบบผลิตและส่งมอบ

ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดอุบลราชธานี

วิสัยทัศน์

“ชุมชนเข้มแข็ง เมืองน่าอยู่ เป็นประตูการค้าและการท่องเที่ยว การเกษตรมีศักยภาพ”

พันธกิจ/เป้าประสงค์

๑. ยกระดับคุณภาพชีวิต พัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อมให้เป็นเมืองน่าอยู่
๒. ส่งเสริมการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยวให้เพิ่มขึ้น
๓. พัฒนาศักยภาพการผลิตด้านการเกษตรและแปรรูปสินค้าการเกษตรให้มีมูลค่าเพิ่มขึ้น

ประเด็นยุทธศาสตร์

**ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีและเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน
เป้าประสงค์ ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี**

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาสังคมยกระดับคุณภาพชีวิตและแก้ไขปัญหาความยากจน
๒. ส่งเสริมการศึกษาและแหล่งเรียนรู้
๓. ส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรม
๔. รักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การส่งเสริมการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยว

เป้าประสงค์ มูลค่าการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยวในจังหวัดเพิ่มขึ้น

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบการให้บริการโลจิสติกส์ เพื่อสนับสนุนการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยว
๒. การพัฒนาบุคลากรด้านการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว เพื่อสร้างโอกาสและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน

๓. พัฒนาเพื่อยกระดับการผลิตสินค้าและบริการให้ได้มาตรฐาน
 ๔. ส่งเสริมการเปิดตลาด และความร่วมมือทางการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศ
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาการเกษตรและการแปรรูปสินค้าเกษตร
เป้าประสงค์ ผลผลิตทางเกษตรที่สำคัญทั้งพืชและสัตว์มีคุณภาพที่ดีของตลาด

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมและพัฒนาการผลิตข้าวคุณภาพและได้มาตรฐาน
๒. ส่งเสริมและพัฒนาการผลิตพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ
๓. พัฒนาและบริหารทรัพยากรดินและน้ำ
๔. ส่งเสริมและพัฒนาการเกษตรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๕. พัฒนาและส่งเสริมการปศุสัตว์และการประมง
๖. พัฒนาองค์ความรู้ด้านการเกษตรเพื่อรองรับการเปิดประชาคมอาเซียน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เป้าประสงค์ มีการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบมีส่วนร่วมและ

บูรณาการ

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา

๑. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๒. ป้องกันและแก้ไขปัญหาภัยแล้งและน้ำท่วม
๓. บริหารจัดการด้านพลังงาน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ การเสริมสร้างและรักษาความมั่นคง

เป้าประสงค์ พื้นที่จังหวัดอุบลราชธานีมีความมั่นคงและความสงบเรียบร้อย คน หมู่บ้านและชุมชน มีภูมิคุ้มกันและความพร้อมเผชิญปัญหาและภัยคุกคามด้านความมั่นคงทุกรูปแบบ

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาศักยภาพคน ชุมชนและพื้นที่เพื่อความมั่นคง
๒. ผนึกกำลังทุก ภาคส่วนเพื่อเสริมสร้างความมั่นคง
๓. พัฒนาความร่วมมือเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงกับประเทศเพื่อเพื่อนบ้าน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาระบบบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์

เป้าประสงค์ ประชาชนมีความพึงพอใจในคุณภาพการให้บริการหน่วยงานภาครัฐ

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการ
๒. พัฒนาระบบการติดตามและประเมินผล
- ๓) สนับสนุนการขยายเขตไฟฟ้าเพื่อการเกษตรที่เพียงพอและทั่วถึง

๒.๒ การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก หรือสภาพแวดล้อมภายนอก จะทำให้ตำบลทราบถึงโอกาสและอุปสรรคการทำงานของตำบล

๑. การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลไพบูลย์

การวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสภาพการพัฒนาในปัจจุบัน และโอกาสในการพัฒนาในอนาคตขององค์การบริหารส่วนตำบล เป็นการประเมินถึงโอกาสและภาวะคุกคามหรือข้อจำกัดอันเป็นสภาวะแวดล้อมภายนอกที่มีผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น รวมถึงจุดแข็งและจุดอ่อนของท้องถิ่น อันเป็นสภาวะแวดล้อมภายในขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น โดยใช้เทคนิคการ SWOT analysis เพื่อพิจารณาศักยภาพการพัฒนาของแต่ละยุทธศาสตร์ โดยกำหนดค่าการให้คะแนน เป็น ๔ ระดับในแต่ละด้านดังนี้

ด้าน	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่มี
จุดแข็ง	๓	๒	๑	๐
จุดอ่อน	-๓	-๒	-๑	๐
โอกาส	๓	๒	๑	๐
อุปสรรค/ข้อจำกัด	-๓	-๒	-๑	๐

ศักยภาพการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลไพบูลย์

จุดแข็ง(Strengths)

๑.ด้านการบริหารจัดการและความต้องการ ประชาชนมีความต้องการ ผู้นำ ผู้บริหาร สนับสนุนแนวคิดและกำหนดนโยบายการพัฒนาในอนาคตอย่างชัดเจน

๒.บุคลากร องค์การบริหารส่วนตำบลไพบูลย์ มีบุคลากรและอัตรากำลัง จำนวนและคุณวุฒิ อยู่ในระดับที่พร้อมที่จะดำเนินการตามนโยบายการบริหารงาน

๓.ประชาชนให้ความร่วมมือและมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาท้องถิ่นทั้งในด้านโครงสร้างพื้นฐาน และคุณภาพชีวิต

๔. ผู้นำชุมชนสามัคคีไม่มีปัญหาในด้านการปกครองและบริหารการพัฒนา

๕.สภาพพื้นที่ที่มีความอุดมสมบูรณ์เหมาะสมในการเพาะปลูกและทำการเกษตร

๖.ประชาชนส่วนใหญ่มีวิถีเรียบง่ายมีความเป็นชนบทหลงเหลืออยู่

จุดอ่อน(Weakness=W)

๑.งบประมาณ ต้นทุนการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลมีรายได้ไม่เพียงพอกับการพัฒนาด้านต่างๆ ให้ครอบคลุมทุกด้าน โดยเฉพาะด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๒.พื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลไพบูลย์เป็นลักษณะเมืองปิด ไม่มีถนนสายหลักเชื่อมและตัดผ่าน

๓.บุคลากรขาดความรู้ความชำนาญในการดำเนินการโครงการที่ต้องใช้เทคโนโลยีขั้นสูงหรือต้องใช้ความชำนาญการเป็นพิเศษ

โอกาส(Opportunity=O)

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี อนาคตประเทศไทย เพื่อความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕ ให้การสนับสนุนการดำเนินงานของท้องถิ่น ไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐกิจท้องถิ่น ระบบสาธารณสุขปโภค สาธารณูปการ เป็นต้น

๒.พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะ เพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น โดยที่หน่วยงานส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ส่งเสริมและสนับสนุนการถ่ายโอนภารกิจให้แก่ อบต.

อุปสรรคหรือข้อจำกัด(Threat=T)

๑.โครงการที่ต้องใช้เทคโนโลยีสูง หรือความชำนาญเป็นพิเศษ องค์กรบริหารส่วนตำบลไพบูลย์ไม่มีความชำนาญรวมถึงบุคลากรด้วย

๒. ประชาชนส่วนใหญ่ไม่ให้ความสนใจและขาดความร่วมมือในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ที่อบต.จัดขึ้น

สรุปคะแนนการวิเคราะห์ศักยภาพการพัฒนาของ อบต.ไพบูลย์

ด้าน	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่มี
จุดแข็ง	๓			
จุดอ่อน	-๓			
โอกาส	๓			
อุปสรรค/ข้อจำกัด			-๑	
รวมคะแนนศักยภาพ=๓-๓+๓-๑ = ๒ คะแนน (มีศักยภาพโดยรวมปานกลาง)				

๒.๓ ยุทธศาสตร์ ทิศทางการพัฒนาขององค์กรบริหารส่วนตำบลไพบูลย์

๒.๑ วิสัยทัศน์ :

“พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การเกษตรอินทรีย์ ตำบลเข้มแข็ง หมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงแบบยั่งยืน”

๒.๔ ยุทธศาสตร์ (Strategy)

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

เป้าประสงค์

- ๑) พัฒนาเส้นทางคมนาคมและขนส่งให้มีประสิทธิภาพ
- ๒) พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรและการอุปโภคบริโภค
- ๓) สนับสนุนการขยายเขตไฟฟ้าเพื่อการเกษตรที่เพียงพอและทั่วถึง

ตัวชี้วัด จำนวน ถนน แหล่งน้ำ และการขยายเขตไฟฟ้า ได้รับการพัฒนาให้มีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น

ค่าเป้าหมาย จำนวน ถนน แหล่งน้ำ และการขยายเขตไฟฟ้า ได้รับการพัฒนาให้มีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น ร้อยละ ๗๐% ของจำนวนพื้นที่ทั้งหมด ในปี พ.ศ. ๒๕๖๔

๒.๕ กลยุทธ์

- ๑) ก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซม และบำรุงรักษาถนน สะพาน ท่อระบายน้ำ ผนังกันน้ำ ฯลฯ
- ๒) พัฒนาบูรณะระบบไฟฟ้าและแสงสว่าง
- ๓) พัฒนาแหล่งน้ำ คู คลอง และส่งเสริมระบบประปา
- ๔) พัฒนาระบบจราจร และการฝังเมือง

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิต และการเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

เป้าประสงค์ พัฒนาคูณภาพชีวิตของประชาชนให้มีชีวิตที่ดี เป็นชุมชนที่เข้มแข็งพึ่งพาตนเองได้ ตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ตัวชี้วัด ประชาชนมีศักยภาพมีความรู้มีรายได้เพียงพอสามารถพึ่งตนเองได้และจำนวนหมู่บ้านที่ดำเนินงานตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง ร้อยละ ๕๐ ของจำนวนหมู่บ้านทั้งหมด

ค่าเป้าหมาย การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนให้มีชีวิตที่ดี เป็นชุมชนที่เข้มแข็งพึ่งพาตนเองได้ ตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ร้อยละ ๕๐ ของจำนวนครัวเรือนทั้งหมดในปี พ.ศ. ๒๕๖๔

กลยุทธ์

- ๑) พัฒนาการสาธารณสุขและสวัสดิการสังคม
- ๒) ส่งเสริมและพัฒนากิจกรรมตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- ๓) ส่งเสริมและพัฒนากลุ่มอาชีพ กลุ่มสตรี

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

เป้าประสงค์ ปรับปรุงและพัฒนาระบบการศึกษา ตลอดจนอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมภูมิปัญญาท้องถิ่น

ตัวชี้วัด จำนวนโครงการ/กิจกรรมริเริ่มและนวัตกรรมใหม่ๆ ที่ส่งเสริมด้านการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมเพิ่มขึ้นอย่างน้อยปีละ ๑ โครงการ

ค่าเป้าหมาย ร้อยละของจำนวนโครงการ/กิจกรรมที่เพิ่มขึ้น ๕% ในปี พ.ศ.๒๕๖๔

กลยุทธ์

- ๑) ส่งเสริมการจัดการศึกษาในระบบ นอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย
- ๒) ส่งเสริมด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
- ๓) ส่งเสริมด้านการกีฬาและนันทนาการ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาด้านการพัฒนาด้านการบริหารจัดการและการจัดระเบียบสังคม

เป้าประสงค์

- ๑.มีการบริหารจัดการภาครัฐที่ดีแบบบูรณาการ การมีส่วนร่วม และมีการจัดระเบียบสังคมที่ดี
- ๒.พัฒนาระบบการบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์

ตัวชี้วัด

- ๑.จำนวนกิจกรรมโครงการกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วม
- ๒.ผลการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการปฏิบัติราชการ
- ๓.ความพร้อมด้านกำลังพล วัสดุอุปกรณ์ และมาตรการด้านการรักษาความสงบ การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

ค่าเป้าหมาย

- ๑.จำนวนกิจกรรมโครงการที่เปิดโอกาสการมีส่วนร่วมและเสริมสร้างธรรมาภิบาล ปีละ ๕ โครงการ
- ๒.ผลการประเมินการปฏิบัติราชการ ร้อยละ ๘๕ ในปี พ.ศ.๒๕๖๔
- ๓.จำนวนกิจกรรมที่ส่งเสริมมาตรการการป้องกันบรรเทาสาธารณภัยและการรักษาความสงบเรียบร้อยปีละ ๕ โครงการ

กลยุทธ์

- ๑ ส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจและการมีส่วนร่วมเกี่ยวกับกิจการการพัฒนาของท้องถิ่น
- ๒ การส่งเสริมและพัฒนาประสิทธิภาพบุคลากร
- ๓ ปรับปรุงและพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศ เครื่องมือ เครื่องใช้และสถานที่ปฏิบัติงาน
- ๔ เสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการองค์กร
- ๕ การรักษาความสงบเรียบร้อยภายในชุมชน
- ๖ การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

๒.๓ จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning)

จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ความมุ่งมั่นอันแน่วแน่ในการวางแผนพัฒนาท้องถิ่น เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จากประเด็นความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ที่สำคัญของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี และยุทธศาสตร์จังหวัด จะเห็นได้ว่ามีความเชื่อมโยงกันอย่างชัดเจนในการนำมาเป็นแนวทางกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ชัดเจนจะเป็นการเตรียมการพัฒนา ด้านการเกษตร ในท้องถิ่นให้เข้มแข็งขึ้น เพื่อเตรียมความพร้อมคน สังคม และระบบเศรษฐกิจของชุมชนให้สามารถปรับตัวรองรับผลกระทบจากการสภาวะการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาคน สังคมเศรษฐกิจภายในชุมชนให้มีคุณภาพ ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ภายในชุมชนอย่างคุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุด รวมทั้งสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจด้วยฐานความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ บนพื้นฐานการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาเพื่อประโยชน์สุขที่ยั่งยืนของชุมชนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

จุดยืนทางยุทธศาสตร์ของ องค์การบริหารส่วนตำบลไพลูลย์ อำเภอป่าซาง จังหวัดอุบลราชธานี คือ “ แหล่งเกษตรอินทรีย์ วิถีชีวิตแบบพอเพียง ”

๒.๖ การวิเคราะห์ปัญหาของตำบล

การวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของประชาชน

ชื่อปัญหา	สภาพปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย	แนวโน้มในอนาคต
๑.ปัญหาด้านการคมนาคมและโครงสร้างพื้นฐาน	๑.เส้นทางการคมนาคมระหว่างหมู่บ้านหรือระหว่างสถานที่ราชการที่สำคัญไม่สะดวกในการติดต่อเพื่อรับบริการจากหน่วยงานนั้นๆ	ทุกหมู่บ้าน	-การกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทำให้ท้องถิ่นเป็นหน่วยราชการที่อยู่ใกล้ชิดกับประชาชนมากยิ่งขึ้น ประชาชนจะมารับบริการมากขึ้น จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องพัฒนาเส้นทางการคมนาคมให้มีความสะดวก
	๒. ด้านแหล่งน้ำ ระบบน้ำหมู่บ้านยังไม่ทั่วถึง การชลประทานเพื่อการเกษตร และแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรไม่เพียงพอ ที่มีอยู่ก็ชำรุดเสียหาย	ทุกหมู่บ้าน	-แหล่งน้ำที่มีอยู่ตามระบบธรรมชาติมีน้อยและระบบการชลประทานไม่ได้มาตรฐานประสบปัญหาดินพังทลาย ในช่วงฤดูฝนการระบายน้ำไม่ทันทำให้เกิดปัญหาน้ำท่วม ฤดูแล้งแหล่งน้ำที่มีอยู่ไม่สามารถกักเก็บน้ำไว้เพื่อการเกษตรอุปโภค บริโภคได้
	๓.ด้านไฟฟ้าสาธารณะและไฟฟ้าเพื่อการเกษตรยังไม่ทั่วถึง	ทุกหมู่บ้าน	-ระบบไฟฟ้าสาธารณะไม่เพียงพอเนื่องจากจำกัดด้วยงบประมาณจำนวนชุมชน/หมู่บ้านมีมาก โดยเฉพาะไฟฟ้าเพื่อการเกษตรซึ่งประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพการเกษตรเป็นหลักมีความ

			จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องจัดให้มี
	๔.การขาดความสนใจ จริงใจ จริงจัง ของประชาชนในพื้นที่ เอง ในการเอาใจใส่หรือสนใจ กับโครงการช่วยเหลือของ ภาครัฐทำให้ โครงการที่รัฐ ส่งเสริมไม่ประสบความสำเร็จ	ทุกหมู่บ้าน	-โครงการส่งเสริมต่างๆที่รัฐจัดให้กับชุมชน จะ ประสบความสำเร็จ มากหรือน้อย ขึ้นอยู่กับ ความร่วมมือ ร่วมใจ ทัศนคติของแต่ละชุมชน
๒.ปัญหาด้าน สาธารณสุข และสังคม	๑.ประชาชนยังขาดความรู้ และความเข้าใจในการป้องกัน โรคระบาดต่างๆ ทำให้ยากแก่ การป้องกัน	ทุกหมู่บ้าน	-ความเจริญของโลกทำให้ชีวิต ประ จำวัน เปลี่ยนแปลง การวางแผนชีวิตที่ดีจะทำอยู่รอดใน สังคม
	๒.ประชาชนยังขาดความ สนใจใน การรักษาสุขภาพ และปัญหาด้านสุขอนามัย	ทุกหมู่บ้าน	-สภาพอากาศ ฤดูกาลของโลกเปลี่ยนแปลงไป การพึ่งพาการเกษตรตามฤดูกาลอย่างเดียว ไม่ เพียงพอที่จะสร้างชุมชนเข้มแข็ง
	๓.ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วย เอดส์ ถูกทอดทิ้ง ไม่ได้รับการ ดูแล ทำให้ต้องดำรงชีวิตอยู่ ด้วยความยากลำบาก	ทุกหมู่บ้าน	-ระบบครอบครัวมีแนวโน้มเป็นครอบครัวเดี่ยว มากขึ้น สภาวะทางเศรษฐกิจจะบีบรัดให้แต่ละ คนมุ่งเอาตัวรอด และเห็นแก่ตัว

ชื่อปัญหา	สภาพปัญหา	พื้นที่ เป้าหมาย	แนวโน้มในอนาคต
	๔.ปัญหาที่เกิดจากภัยธรรมชาติ เป็นปัญหาที่สร้างความเสียหาย ทางเศรษฐกิจ ชีวิตและทรัพย์สิน นับวันจะยิ่งรุนแรงขึ้น การเตรียม ความพร้อมเสมอ จะช่วยลดความ สูญเสียลงได้	ทุกหมู่บ้าน	-ปรากฏการณ์เอลนีโญ ทำให้ สภาวะอากาศฤดูกาลของโลก เปลี่ยนแปลง เกิดภัยธรรมชาติที่ มีความรุนแรงมากขึ้นเรื่อยๆ
๓.ปัญหาด้านเศรษฐกิจและ ความยากจน	๑.ประชาชนมีความยากจนมี ภาระหนี้สินจำนวนมาก เนื่องจากยังขาดการวางแผนการ ประกอบอาชีพที่ดี	ทุกหมู่บ้าน	-ความเจริญของโลกทำให้ชีวิต ประ จำวันเปลี่ยนแปลง การ วางแผนชีวิตที่ดีจะทำอยู่รอดใน สังคม
	๒.การขาดการรวมกลุ่มเพื่อ ประกอบอาชีพ ซึ่งกลุ่มนับว่าเป็น พลังสำคัญในระบบเศรษฐกิจของ ชุมชน	ทุกหมู่บ้าน	-ระบบการผลิตแบบกลุ่มจะช่วย ให้ สามารถแข่งขันกับคู่แข่งได้ ดีกว่า ทั้งด้านต้นทุน แรงงาน และผลผลิต

	๓.การขาดเงินทุนประกอบอาชีพ ประชาชนส่วนใหญ่ยังอยู่ในฐานะที่ยากจน การลงทุนประกอบอาชีพยังขาดแคลนทุน	ทุกหมู่บ้าน	-การส่งเสริมให้ระบบเศรษฐกิจฐานรากเข้มแข็งจะทำให้เศรษฐกิจของประเทศเข้มแข็งและยั่งยืน
	๔.การขาดความสนใจ จริงใจ จริงจัง ของประชาชนในพื้นที่เอง ในการเอาใจใส่หรือสนใจกับ โครงการช่วยเหลือของภาครัฐทำให้ โครงการที่รัฐส่งเสริมไม่ประสบความสำเร็จ	ทุกหมู่บ้าน	-โครงการส่งเสริมต่างๆที่รัฐจัดให้กับชุมชน จะประสบความสำเร็จ มากหรือน้อย ขึ้นอยู่กับความร่วมมือ ร่วมใจ ทัศนคติของแต่ละชุมชน
	๕.ปัญหาที่เกิดจากภัยธรรมชาติ เป็นปัญหาที่สร้างความเสียหายทางเศรษฐกิจ ชีวิตและทรัพย์สิน นับวันจะยิ่งรุนแรงขึ้น การเตรียมความพร้อมเสมอ จะช่วยลดความสูญเสียลงได้ในระดับหนึ่ง	ทุกหมู่บ้าน	-ปรากฏการณ์เอลนีโญ ทำให้สภาวะอากาศฤดูกาลของโลกเปลี่ยนแปลง เกิดภัยธรรมชาติที่มีความรุนแรงมากขึ้นเรื่อยๆ
๔.ปัญหาด้านการศึกษา การศาสนา วัฒนธรรมท้องถิ่น การกีฬาและนันทนาการ	๑.การเสื่อมศีลธรรมทางศาสนาของคนทำให้ไม่มีที่ยึดเหนี่ยวจิตใจ ส่งผลให้เกิดปัญหาสังคมหลายเรื่องตามมา	ทุกหมู่บ้าน	-วัฒนธรรมเข้ามาครอบงำสังคมทำให้เกิดความวุ่นวายในสังคมสมควรที่จะส่งเสริมให้เกิดศีลธรรมโดยใช้ศาสนาเป็นเครื่องยึดเหนี่ยว จิตใจ

ชื่อปัญหา	สภาพปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย	แนวโน้มในอนาคต
	๒.วัฒนธรรมท้องถิ่นอันดีงาม ภูมิปัญญาชาวบ้าน เริ่มสูญหาย เนื่องจากไม่ได้รับความสนใจ จากเยาวชนรุ่นหลัง	ทุกหมู่บ้าน	-วัฒนธรรมที่สั่งสมมาแต่โบราณจนเป็นเอกลักษณ์ของแต่ละท้องถิ่นจะสูญหายไปหากไม่มีการดำรงรักษาไว้
	๓.ประชาชนในพื้นที่ขาดการตื่นตัว ในการเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพ	ทุกหมู่บ้าน	-การกีฬาจะพัฒนาเข้าสู่ระบบอาชีพมากขึ้น การเล่นกีฬาในอนาคตจะสามารถยึดเป็นอาชีพได้หรือ การกีฬาจะสามารถสร้างสุขภาพที่ดีให้เกิดขึ้นได้ จึงสมควรที่จะมีการสนับสนุนการเล่นกีฬาในทุกรูปแบบ
๕.ปัญหาด้าน การเมืองการบริหาร และการพัฒนา บุคลากรท้องถิ่น	๑.ประชาชนยังขาดกระบวนการเรียนรู้ด้านการเมืองการปกครอง ทำให้กระบวนการตรวจสอบ ทิศทางการเมืองยังอ่อนแอ	ทุกหมู่บ้าน	-การปกครองระบอบประชาธิปไตย เป็นการปกครองโดยประชาชน เพื่อ ประชาชน ดังนั้นการพัฒนาองค์ความรู้ด้าน

			การเมืองการปกครองจะทำให้สังคมเกิดความสมดุล
	๒.ประชาชนยังขาดความสนใจ ในด้านการมีส่วนร่วม ด้านการเมือง การ ปกครอง และการบริหาร หรือพัฒนาท้องถิ่นทำให้การ ดำเนินการเป็นเพียงการแก้ไข ปัญหาของบุคคลบางกลุ่ม	ทุกหมู่บ้าน	-การพัฒนาและการแก้ปัญหาหรือ การวางแผนกำหนดทิศทางการ พัฒนาท้องถิ่นในอนาคต จำเป็น อย่างยิ่งที่ต้องอาศัยความร่วมมือ จากทุกฝ่าย
	๓.ประชาชนไม่เข้าใจระบบ บริหาร งาน ของ อบต.ทำให้เกิด ความเข้าใจผิดในการติดต่อ ประสานงาน อยู่บ่อยครั้ง	ทุกหมู่บ้าน	-อบต.เป็นหน่วยงานที่ใกล้ชิดกับ ประชาชน และนับวันภารกิจจะ เพิ่มมากขึ้น ดังนั้นการสร้าง ความ เข้ากับประชาชนจึงเป็นสิ่งสำคัญ
	๔.ข้าราชการหรือพนักงาน ต้อง ปรับปรุงกระบวนการทำงาน ให้ สามารถตอบสนองความต้องการ ของประชาชนได้ดีที่สุด มากกว่าที่ เป็นอยู่	พนักงานส่วน ตำบลหรือ พนักงานจ้าง	-การบริการที่ดีขององค์กรเป็นสิ่ง ที่พึงปรารถนาของผู้รับบริการ ดังนั้น การข้าราชการผู้ปฏิบัติงาน ต้องมีจิตสำนึกในการให้บริการที่ดี
	๕.ระบบบริหารจัดการของภาครัฐ ยังมีกฎระเบียบที่มาก ทำให้การ ให้บริการประชาชนยังขาดความ คล่องตัว และมีขั้นตอนมาก	พนักงานส่วน ตำบลหรือ พนักงานจ้าง	-การอธิบายและการ ประชาสัมพันธ์ การทำความเข้าใจให้กับประชาชน ในพื้นที่ได้ ทราบถึงบทบาทและวิธี การ บริหารงาน วิธีการทำงาน ของ

ชื่อปัญหา	สภาพปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย	แนวโน้มในอนาคต
๖.ปัญหาด้าน การจัดการ ทรัพยากรธรร มชาติ สิ่งแวดล้อม และการ ท่องเที่ยว	๑.ขยะและสิ่งปฏิกูล ถือว่า เป็นสิ่งที่กำลังจะสร้างปัญหา ให้กับสังคมชนบท หากไม่มี การวางแผนที่ดีจะกลายเป็น ปัญหาที่ยากจะแก้ไข	ทุกหมู่บ้าน	-ควรจะมีการสร้างระบบบริหารจัดการการกำจัด ขยะอย่างถูกวิธี โดยไม่ก่อให้เกิดมลพิษต่อ สิ่งแวดล้อม เนื่องจากนับวันปริมาณขยะที่กำจัด ยาก ขยะมีมลพิษจะยิ่งมากขึ้น
	๒.สถานที่ท่องเที่ยวทาง ธรรมชาติ ในพื้นที่ยังไม่ได้รับ การพัฒนา หรือปรับ บรุงให้ เป็นที่รู้จัก	ทุกหมู่บ้าน	-การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์จะเป็นที่ นิยมมากขึ้น สมควรที่จะมีการ พัฒนาหรือดัดศักยภาพที่มีอยู่ มาใช้ให้เกิดประโยชน์มากที่สุด

ส่วนที่ ๔ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นสู่ปฏิบัติการปฏิบัติ

๔.๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก	หน่วยงานสนับสนุน
๑	ยุทธศาสตร์การ พัฒนาด้านโครงสร้าง พื้นฐาน	ด้านบริการ ชุมชนและสังคม	๑.๑ แผนงานเคหะและ ชุมชน	กองช่าง	สำนักปลัด,กองคลัง กองการศึกษาฯ
		ด้านการ เศรษฐกิจ	๑.๒ แผนงานการเกษตร	กองช่าง	สำนักปลัด,กองคลัง กองการศึกษาฯ
			๑.๓ แผนงานการ พาณิชย์	กองช่าง	สำนักปลัด,กองคลัง กองการศึกษาฯ
๒	ยุทธศาสตร์การ พัฒนาด้านการ ส่งเสริมคุณภาพชีวิต และการเสริมสร้าง ความเข้มแข็งของ ชุมชน	ด้านบริการ ชุมชนและสังคม	๒.๑ แผนงาน สาธารณสุข	สำนักปลัด	กองช่าง,กองคลัง กองการศึกษาฯ
			๒.๒ แผนงานสังคมและ สงเคราะห์	สำนักปลัด	กองช่าง,กองคลัง กองการศึกษาฯ
			๒.๓ แผนงานสร้าง ความเข้มแข็งของชุมชน	สำนักปลัด	กองช่าง,กองคลัง กองการศึกษาฯ
		ด้านการเศรษฐกิจ	๒.๔ แผนงานการเกษตร	สำนักปลัด	กองช่าง,กองคลัง กองการศึกษาฯ
		ด้านการ ดำเนินงานอื่นๆ	๒.๕ แผนงานงบกลาง	สำนักปลัด	กองช่าง,กองคลัง กองการศึกษาฯ
๓	ยุทธศาสตร์การ พัฒนาด้านการจัด การศึกษาศาสนา และวัฒนธรรม	ด้านบริการ ชุมชนและสังคม	๓.๑ แผนงานการศึกษา	กองการศึกษาฯ	สำนักปลัด,กองช่าง กองคลัง
			๓.๒ แผนงานการศาสนา วัฒนธรรมและ นันทนาการ	กองการศึกษาฯ	สำนักปลัด,กองช่าง กองคลัง
๔	ยุทธศาสตร์การ พัฒนาด้านการเมือง การบริหารและการ จัดระเบียบชุมชน	ด้านบริหาร ทั่วไป	๔.๑ แผนงานบริหารงาน ทั่วไป	สำนักปลัด กองคลัง	กองช่าง กองการศึกษา
			๔.๒ แผนงานรักษา ความสงบภายใน	สำนักปลัด	กองช่าง,กองคลัง กองการศึกษาฯ

บัญชีครุภัณฑ์

ผ.08

แผนพัฒนาท้องถิ่นปี (พ.ศ.2561- 2564)

องค์การบริหารส่วนตำบลไพบูลย์ อำเภอน้ำขุ่น จังหวัดอุบลราชธานี

ที่	แผนงาน	หมวด	ประเภท	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของครุภัณฑ์)	งบประมาณและที่ผ่านมา				หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
						2561 (บาท)	2562 (บาท)	2563 (บาท)	2564 (บาท)	
1	แผนงาน สาธารณสุข	ครุภัณฑ์	เพื่อกำจัดยุงลายและกำจัด แหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย	จัดซื้อเครื่องพ่นหมอก ควันกำจัดยุงลาย จำนวน ๔ เครื่อง	จัดซื้อเครื่องพ่นหมอกควัน กำจัดยุงลาย จำนวน ๔ เครื่อง	-	-	๒๔๐,๐๐๐	-	สำนักปลัด
2	แผนงานบริหาร ทั่วไป	ครุภัณฑ์	โครงการจัดหาเครื่องพิมพ์ (ปริ้นเตอร์) ขนาด เอ๓	เพื่อใช้สำหรับพิมพ์แบบ แปลนโครงการก่อสร้าง ต่างๆ ของ อบต.ไพบูลย์	จัดซื้อเครื่องพิมพ์(ปริ้นเตอร์) ขนาด เอ ๓ จำนวน ๑ เครื่อง	๕๐,๐๐๐	-	-	-	สำนักปลัด
3	แผนงาน การเกษตร	ครุภัณฑ์	โครงการสนับสนุนเครื่องสูบน้ำ เพื่อการเกษตร	เพื่อบรรเทาความ เดือดร้อนให้กับ ประชาชนเกี่ยวกับภัยน้ำ ท่วมและภัยแล้ง	จัดซื้อเครื่องสูบน้ำเพื่อ บริการประชาชนชาว เกษตรกร ปีละ ๕ เครื่อง/ปี	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	-	สำนักปลัด
4	แผนงานบริหาร ทั่วไป	ครุภัณฑ์	โครงการจัดซื้อตู้เก็บเอกสาร	เพื่อจัดเก็บเอกสารให้ เป็นระเบียบเรียบร้อย	จัดหาตู้เก็บเอกสารเพื่อใช้ใน สำนักงานและกิจการสภาฯ จำนวน ๕ หลัง	๓๐,๐๐๐	-	-	-	สำนักปลัด
5	แผนงานบริหาร ทั่วไป	ครุภัณฑ์	โครงการจัดหาไม้สำหรับ ห้องประชุมสภา อบต.ไพบูลย์	จัดหาไม้สำหรับติดตั้ง ห้องประชุมจำนวน ๑๗ ตัว สภาพร้อมเครื่องแม่ ข่าย จำนวน ๑ ชุด	จัดหาไม้สำหรับติดตั้งห้อง ประชุมจำนวน ๑๗ ตัว สภาพร้อมเครื่องแม่ข่าย จำนวน ๑ ชุด	๔๐,๐๐๐ (งบ อบต.)	-	-	-	สำนักปลัด
6	บริหารทั่วไป	ครุภัณฑ์	โครงการจัดหาเก้าอี้ ห้อง ประชุมสภาและเก้าอี้ สำนักงาน	เพื่อใช้ในการประชุมสภา ฯและอื่นๆ การ ปฏิบัติงานได้รับความ สะดวกยิ่งขึ้น	จัดหาเก้าอี้ห้องประชุมสภาฯ และเก้าอี้สำนักงานแบบ ล้อเลื่อนพนักพิงจำนวน ๓๕ ตัว	๓๐,๐๐๐	-	-	-	สำนักปลัด
7	แผนงานบริหาร ทั่วไป	ครุภัณฑ์	โครงการจัดหาพัดลมตั้งพื้น	เพื่อบริการประชาชน และจัดกิจกรรม	พัดลมตั้งพื้น ขนาด ๒๐ นิ้ว จำนวน ๘ ตัว	๓๐,๐๐๐	-	-	-	สำนักปลัด

ณ

บัญชีครุภัณฑ์

ผ.08

แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี (พ.ศ.2561- 2564)

องค์การบริหารส่วนตำบลไผ่บุลย์ อำเภอน้ำขุ่น จังหวัดอุบลราชธานี

ที่	แผนงาน	หมวด	ประเภท	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของครุภัณฑ์)	งบประมาณและที่ผ่านมา				หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
						2561 (บาท)	2562 (บาท)	2563 (บาท)	2564 (บาท)	
8	แผนงานบริหาร ทั่วไป	ครุภัณฑ์	โครงการจัดหาครุภัณฑ์ คอมพิวเตอร์	เพื่อให้การปฏิบัติงาน เป็นไปอย่างมี ประสิทธิภาพ คล่องตัว และรวดเร็ว	-จัดซื้อเครื่องคอมพิวเตอร์ ตั้งโต๊ะพร้อมอุปกรณ์ สำหรับปฏิบัติงานจำนวน ๓ เครื่อง เครื่องละ ๑๖๐๐๐ บาท	๔๘,๐๐๐	-	-	-	สำนักปลัด
9	แผนงานบริหาร ทั่วไป	ครุภัณฑ์	โครงการจัดหารถเข็นสำหรับ งานสวน	เพื่อใช้สำหรับงานสวน	รถเข็น จำนวน ๑ คัน	๒,๐๐๐	-	-	-	สำนักปลัด
10	แผนงานเคหะ และชุมชน	ครุภัณฑ์	โครงการจัดหาเครื่องกำเนิด ไฟฟ้า ขนาด ๒๐-๕๐ KVA	เพื่อใช้สำหรับออก ปฏิบัติหน้าที่ในสถานที่ ไม่มีไฟฟ้า	เครื่องกำเนิดไฟฟ้า จำนวน ๑ เครื่อง	๓๐,๐๐๐	-	-	-	กองช่าง
11	แผนงานบริหาร ทั่วไป	ครุภัณฑ์	โครงการจัดหาเครื่องสำรองไฟ	เพื่อสำหรับจ่าย กระแสไฟฟ้าเวลาไฟฟ้า ดับไฟ(สำหรับ คอมพิวเตอร์ตั้งโต๊ะ)	จัดหาเครื่องสำรองไฟ สำหรับ คอมพิวเตอร์ตั้งโต๊ะ จำนวน ๑๐ เครื่อง	๓๒,๐๐๐	-	-	-	สำนักปลัด กองคลัง
12	แผนงานเคหะ และชุมชน	ครุภัณฑ์	โครงการจัดหาเครื่องดับดิน	เพื่อเป็นอุปกรณ์ใน การซ่อมแซมถนน คสล. และทางลาดยาง ที่เป็น หลุม	จำนวน ๑ เครื่อง	๒๕,๐๐๐	-	-	-	กองช่าง
13	แผนงานเคหะ และชุมชน	ครุภัณฑ์	โครงการจัดหาเครื่องตัดสติค เกอร์ ขนาด ๒๔ นิ้ว	เพื่อใช้สำหรับทำป้าย ประชาสัมพันธ์และงาน อื่นๆของ อบต.ไผ่บุลย์	เครื่องตัดสติคเกอร์ จำนวน ๑ เครื่อง	๕๐,๐๐๐	-	-	-	กองช่าง
14	แผนงานบริหาร ทั่วไป	ครุภัณฑ์	โครงการจัดหากล้องถ่ายรูป ดิจิตอล	เพื่อเก็บข้อมูลในงาน กิจกรรมต่างๆ	กล้องถ่ายรูป ดิจิตอล จำนวน ๑ เครื่อง	๓๐,๐๐๐	-	-	-	สำนักปลัด

บัญชีครุภัณฑ์

ผ.08

แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี (พ.ศ.2561- 2564)

องค์การบริหารส่วนตำบลไผ่บุลย์ อำเภอน้ำขุ่น จังหวัดอุบลราชธานี

ที่	แผนงาน	หมวด	ประเภท	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของครุภัณฑ์)	งบประมาณและที่ผ่านมา				หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
						2561 (บาท)	2562 (บาท)	2563 (บาท)	2564 (บาท)	
15	แผนงานรักษา ความสงบภายใน	ครุภัณฑ์	โครงการจัดการรถตรวจการ	เพื่อใช้ในการเดินทาง ติดต่อราชการกับ หน่วยงานต่างๆ	จัดการรถยนต์หรือรถยนต์ สำหรับปรับปรุงเป็นรถตรวจ การ	๖๐๐,๐๐๐	-	-	-	สำนักปลัด
16	แผนงานรักษา ความสงบภายใน	ครุภัณฑ์	จัดหาเลื่อยโซยนต์	เพื่อเป็นเครื่องมือสำหรับ ใช้เมื่อเกิดเหตุสาธารณภัย		๑๕,๐๐๐ (งบอบต.)	-	-	-	สำนักปลัด
17	แผนงานเคหะ และชุมชน	ครุภัณฑ์	โครงการจัดหาชุดเก็บ ตัวอย่างคอนกรีตทรงเหลี่ยม	เพื่อใช้ทดสอบคอนกรีต ทรงเหลี่ยม	ชุดเก็บตัวอย่างคอนกรีตทรง เหลี่ยม จำนวน ๑ ชุด	๑๐,๐๐๐	-	-	-	กองช่าง
18	แผนงานเคหะ และชุมชน	ครุภัณฑ์	โครงการจัดหาเครื่องเจาะ เก็บตัวอย่างคอนกรีต ลูกรีง , หินคลุก ฯลฯ	เพื่อทดสอบคอนกรีต ลูกรีง หินคลุก ฯลฯ	เครื่องเจาะเก็บตัวอย่าง คอนกรีต ลูกรีง หินคลุก ฯลฯ	๑๐๐,๐๐๐	-	-	-	กองช่าง

ส่วนที่ ๕ การติดตามและประเมินผล

๕.๑ การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์และโครงการ

องค์ประกอบ ประกอบด้วย กรอบและแนวทางในการติดตามและประเมินผล ระเบียบ วิธีในการติดตามและประเมินผล และกำหนดเครื่องมือที่ใช้ในการติดตามและประเมินผล โดยนาเสนอ ดังนี้

๕.๑.๑ กำหนด กรอบและแนวทางในการติดตามและประเมินผล สอดคล้องกับ ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ ข้อ ๒๙

๕.๑.๒ กำหนดกรอบเวลา (Time&TimeFrame) ความสอดคล้อง (Relevance) ความเพียงพอ (Adequacy) ความก้าวหน้า (Progress) ประสิทธิภาพ (Efficiency) ประสิทธิผล (Effectiveness) ผลลัพธ์ และผลผลิต (Outcome and Output) การประเมินผลกระบวนการประเมินผลกระบวนการ (Process Evaluation) เป็นต้น

๕.๑.๓ กำหนด แนวทางการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมการติดตามและประเมินผล มีความจำเป็นที่จะต้องวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของท้องถิ่น ทั้งในระดับหมู่บ้าน /ชุมชน ตำบล และอาจรวมถึง อำเภอและจังหวัดด้วย เพราะว่าหมู่บ้าน /ชุมชน /ตำบล /องค์กร /หน่วยงานต่างๆ ล้วนมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน กับสิ่งแวดล้อมภายใต้สังคมที่เป็นทั้งระบบเปิดมากกว่าระบบปิดในปัจจุบัน

(๑) การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก เป็นการตรวจสอบ ประเมิน และ กรองปัจจัยหรือข้อมูลจากสภาพแวดล้อมภายนอกที่มีผลกระทบต่อท้องถิ่น เช่น สภาพเศรษฐกิจ เทคโนโลยี การเมืองกฎหมาย สังคม สิ่งแวดล้อม วิเคราะห์เพื่อให้เกิดการบูรณาการ (integration) ร่วมกันกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หน่วยงานราชการหรือรัฐวิสาหกิจ การวิเคราะห์สภาพภายนอกนี้ เป็นการระบุดังโอกาสและอุปสรรคที่จะต้องดำเนินการและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น

(๒) การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน เป็นการตรวจสอบ ประเมิน และ กรองปัจจัยหรือข้อมูลจากสภาพภายในท้องถิ่น ปัจจัยใดเป็นจุดแข็งหรือจุดอ่อนที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะแสวงหาโอกาสการพัฒนาและหลีกเลี่ยงอุปสรรคที่อาจจะเกิดขึ้นได้ ซึ่งการติดตามและประเมินผลโดยกำหนดให้มีการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน สามารถทำได้หลายแนวทาง เช่น การวิเคราะห์ห่วงโซ่มูลค่าภายในท้องถิ่น (Value-Chain Analysis) การวิเคราะห์ปัจจัยภายในตามสายงาน (Scanning Functional Resources) เป็นการวิเคราะห์ ตรวจสอบ ติดตามองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อวิเคราะห์ถึงจุดแข็งและจุดอ่อน

๕.๒ ระเบียบ วิธีในการติดตามและประเมินผล

ระเบียบ วิธีในการติดตามและประเมินผล วิธีการในการติดตามและประเมินผล

ยุทธศาสตร์ ซึ่งจะต้องกำหนดวิธีการติดตามและประเมินผล กำหนดช่วงเวลาในการติดตามและประเมินผล โดยมี องค์ประกอบที่สำคัญอย่างน้อย ๒ ประการ ดังนี้

๕.๒.๑ ระเบียบ ในการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา ระเบียบวิธีในการติดตาม และประเมินผลยุทธศาสตร์การพัฒนา มีองค์ประกอบใหญ่ๆ ที่สำคัญ ๓ ประการ คือ

(๑) ผู้เข้าร่วมติดตามและประเมินผล อันได้แก่ คณะกรรมการติดตามและ ประเมินผล ผู้รับผิดชอบแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา ประชาชนในท้องถิ่น ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง และผู้มีส่วนได้เสีย (Stakeholders) ในท้องถิ่นนั้นๆ

(๒) เครื่องมือ อันได้แก่ เครื่องมือ อุปกรณ์ หรือสิ่งที่ใช้เป็นสื่อสำหรับการ ติดตามและประเมินผล เพื่อใช้ในการรวบรวมข้อมูลยุทธศาสตร์ที่ได้กำหนดขึ้นซึ่งมีผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น ข้อมูล ดังกล่าวอาจเป็นได้ทั้งข้อมูลเชิงปริมาณ และข้อมูลเชิงคุณภาพ มีความจำเป็นและสำคัญในการนำมาหาค่าและผล

ของประโยชน์ที่ได้รับจากยุทธศาสตร์ อาจเป็นแบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ แบบทดสอบ แบบวัด ความรู้ แบบบันทึกข้อมูล แบบบันทึกการสังเกต แบบตรวจสอบ บันทึกการรายงาน เพื่อนำไปวิเคราะห์ทางสถิติ หรือการหาผลสัมฤทธิ์โดยรูปแบบต่างๆ ที่สอดคล้องกับบริบทของท้องถิ่นนั้นๆ

(๓) กรรมวิธี อันได้แก่ วิธีการที่จะดำเนินการติดตามและประเมินผล จะต้องศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับยุทธศาสตร์ ซึ่งเป็นการตรวจสอบเอกสารหลักฐานต่างๆ ที่เป็นทรัพย์สินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาท้องถิ่น เอกสารการเบิกจ่ายงบประมาณ เช่น ถนน แม่น้ำ ลาดคลอง ครุภัณฑ์ที่ดินและสิ่งก่อสร้างต่างๆ กลุ่มผลประโยชน์ต่างๆ เพื่อตรวจสอบว่าดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และได้รับผลตามที่ตั้งไว้หรือไม่ ทรัพย์สินต่างๆ มีอยู่จริงหรือไม่ สภาพของทรัพย์สินนั้นเป็นเช่นไร เป็นต้น ซึ่งการกำหนดวิธีการเช่นนี้ต้องมีการเก็บข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล (Data analysis) ด้วยระเบียบวิธีในการติดตามและประเมินผล จะต้องบรรยายวิธีการโดยรวม บอกว่าเป็นการติดตามและประเมินผลที่ไหน กลุ่มประชากรเป็นใคร ใช้เครื่องมืออะไร บอกถึงขั้นตอน การวิเคราะห์ข้อมูล การสรุปผล ผลของการติดตามและประเมินผลให้ภาพรวมโดยบอกว่าได้อะไร เป็นอย่างไร ปัญหาของยุทธศาสตร์คืออะไร ตั้งข้อสังเกตอย่างไร

๕.๒.๒ วิธีในการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา

(๑) การออกแบบการติดตามและประเมินผล เป็นการวางโครงสร้างเฉพาะ (structure) ของการวางแผนพัฒนาหนึ่ง ๆ และแนวทางการดำเนินการติดตามและประเมินผลแผน (plan) เพื่อให้สามารถตอบปัญหาการติดตามและประเมินผลได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด การออกแบบเพื่อการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนามีเป้าหมายเพื่อ

- มุ่งตอบปัญหาการติดตามและประเมินผลได้อย่างตรงประเด็น
- อธิบายหรือควบคุมความผันแปรของยุทธศาสตร์ที่จะเกิดขึ้นได้

การออกแบบการติดตามและประเมินผลแผน เป็นเสมือนการที่สถาปนิกวางผังหรือรูปแบบของบ้านโดยรวมก่อนที่จะดำเนินการในรายละเอียดอื่นๆ ต่อไป ดังนั้น การออกแบบการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์จึงต้องมาก่อนการวางแผนปฏิบัติงาน (work plan) ก่อนการลงพื้นที่จริง การออกแบบการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์จึงเป็นการกำหนดกรอบโดยรวมของงานติดตามแผนงาน โครงการ กิจกรรมต่างๆด้วย โดยต้องกำหนดประเด็นปัญหา การวางกรอบของผลกระทบ ตัวแปร การเก็บข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และการสรุปผล

(๒) วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์ การเก็บข้อมูลจึงเป็นส่วนหนึ่งของการแสวงหาข้อเท็จจริงเพื่อให้ได้ความจริงในการวางแผนพัฒนาท้องถิ่น ตลอดจนการใช้สถิติเป็นเครื่องมือในการพัฒนาเพื่อสรุปประเด็นปัญหา แนวทางต่างๆ ที่เกิดขึ้น การเก็บรวบรวมข้อมูลถือได้ว่าเป็นขั้นตอนที่สำคัญที่สุดในการค้นคว้าหาคำตอบ เนื่องจากถ้าได้ข้อมูลที่ไม่น่าเชื่อถือหรือเป็นข้อมูลที่ไม่มีคุณภาพย่อมส่งผลกระทบต่อ การแปลความหมายและการสรุปผล วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการสำรวจ (survey) เป็นการรวบรวมข้อมูลจากบันทึกหรือทะเบียนที่มีผู้จัดทำไว้แล้ว หรืออาจเป็นข้อมูลที่คณะกรรมการติดตามและประเมินผลต้องจดบันทึก (record) สังเกต (observe) หรือวัด (measurement) โดยคณะกรรมการติดตามและประเมินผลจะต้องดำเนินการในพื้นที่จากผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง เจ้าหน้าที่/บุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นข้อมูลที่มีอยู่ตามธรรมชาติ พฤติกรรม ความต้องการ ซึ่งศึกษาได้โดยวิธีการสังเกตและสามารถวัดได้

๕.๓ กำหนดเครื่องมือที่ใช้ในการติดตามและประเมินผล

กำหนดเครื่องมือที่ใช้ในการติดตามและประเมินผล เครื่องมือในการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย การทดสอบและการวัด การสัมภาษณ์ การสังเกต การสำรวจ และเอกสาร

๕.๓.๑ การทดสอบและการวัด (Tests & Measurements) วิธีการนี้จะทำการทดสอบและวัดผล เพื่อดูระดับการเปลี่ยนแปลง ซึ่งรวมถึงแบบทดสอบต่างๆ การประเมินการปฏิบัติงาน และแนวทางการวัด จะใช้เครื่องมือใดในการทดสอบและการวัด เช่น การทดสอบและการวัดโครงการก่อสร้างถนน คอนกรีตเสริมเหล็ก เป็นต้น

๕.๓.๒ การสัมภาษณ์ (Interviews) อาจเป็นการสัมภาษณ์เดี่ยว หรือกลุ่มก็ได้ การสัมภาษณ์เป็นการยืนยันว่า ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ผู้ได้รับผลกระทบมีความเกี่ยวข้องและได้รับผลกระทบในระดับใด คณะกรรมการติดตามและประเมินผลจะต้องกำหนดแนวทางทางการสัมภาษณ์ด้วย โดยทั่วไปการสัมภาษณ์ถูกแบ่งออกเป็น ๒ ประเภท คือ การสัมภาษณ์แบบเป็นทางการหรือกึ่งทางการ (formal or semi-formal interview) ซึ่งใช้แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (structure interviews) ดาเนินการสัมภาษณ์ และการสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการ (informal interview) ซึ่งคล้ายๆ กับการพูดสนทนาอย่างไม่มีพิธีรีตอง ไม่เคร่งครัดในขั้นตอน และลำดับของข้อความ การดาเนินการสัมภาษณ์มักมีเพียงแนวทางการสัมภาษณ์กว้างๆ ที่เป็นสาระสำคัญที่ต้องการ การให้ได้ข้อมูลการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์โดยวิธีการเชิงคุณภาพ

๕.๓.๓ การสังเกต (Observations) คณะกรรมการติดตามและประเมินผลใช้การสังเกตเพื่อเผ่าดูว่ากำลังเกิดอะไรขึ้นกับการพัฒนาท้องถิ่น ต้องมีการบันทึกการสังเกต แนวทางในการสังเกต และกำหนดการดาเนิน การสังเกต การสังเกต คือการเผ่าดูสิ่งที่เกิดขึ้นอย่างเอาใจใส่และละเอียดถี่ถ้วน โดยใช้ประสาทสัมผัสหลายอย่างพร้อมๆ กัน เช่น ตาหู ฟัง ถ้าสิ่งนั้นสัมผัสได้ก็ต้องสัมผัส ในการเก็บข้อมูลเพื่อติดตามและประเมินผลในเชิงคุณภาพนั้นการสังเกตจะกระทำควบคู่กับการจดบันทึก หรือบันทึกภาคสนาม การสนทนา และสัมภาษณ์ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่รอบด้าน สามารถนามาวิเคราะห์หาความหมายและอธิบายเชื่อมโยงความสัมพันธ์กับสิ่งต่างๆ ในปรากฏการณ์ของยุทธศาสตร์ได้ การสังเกตในการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์ในเชิงคุณภาพ

๕.๓.๔ การสำรวจ (surveys) ในที่นี้หมายถึง การสำรวจเพื่อประเมินความคิดเห็น การรับรู้ ทัศนคติ ความพึงพอใจ ความต้องการของยุทธศาสตร์ คณะกรรมการติดตามและประเมินผลจะต้องมีการบันทึกการสำรวจ และทิศทางการสำรวจ

๕.๓.๕ เอกสาร (Documents) การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์ มีความจำเป็นต้องใช้เอกสาร ซึ่งเป็นเอกสารที่เกี่ยวข้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนา ปัญหาความต้องการของประชาชน ในท้องถิ่น สาเหตุของปัญหา แนวทางการแก้ไขปัญหา ตลอดจนการกำหนดเป้าหมาย แนวทางการพัฒนา พันธกิจ และวิสัยทัศน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นในภาพรวม

องค์การบริหารส่วนตำบลไพบูลย์ มีพื้นที่รับผิดชอบ ๑๕ หมู่บ้าน ความต้องการของประชาชนในพื้นที่มีหลายรูปแบบ ทั้งความต้องการด้านโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณสุข โภค การศึกษา คุณภาพชีวิต สาธารณสุข ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะด้านโครงสร้างพื้นฐานและคุณภาพชีวิตจะเป็นความต้องการอันดับต้นๆ

องค์การบริหารส่วนตำบลไพบูลย์ ก็ได้ดาเนินการแก้ไขปัญหาและจัดทำโครงการพัฒนาต่างๆ ตามความต้องการของประชาชนในพื้นที่ ซึ่งในปัจจุบันในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลไพบูลย์ ได้รับการพัฒนาไปมากโดยเฉพาะด้านโครงสร้างพื้นฐาน ปัจจุบันได้ก่อสร้างถนนเพื่อทุกหมู่บ้านไปมาหาสู่กันได้ และได้จัดให้มีระบบไฟฟ้าสาธารณะ และขุดลอกคลองส่งน้ำ เพื่อแก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำอุปโภคและบริโภค ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต การศึกษา ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมก็มีการสนับสนุนพัฒนาโดยการมีส่วนร่วมของประชาชนในพื้นที่เข้ามาร่วมดูแลซึ่งถือได้ว่าการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลไพบูลย์ ที่ผ่านมามีประสบความสำเร็จเป็นที่ยอมรับ และสามารถแก้ไขปัญหาตอบสนองความต้องการของประชาชนในพื้นที่ได้ตามสมควร

๓. ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต

๑) จำนวนโครงการและงบประมาณที่ตั้งไว้ในแผนพัฒนาสามปี ตั้งไว้สูงกว่างบประมาณที่มีอยู่จริง ทำให้ไม่สามารถดำเนินการโครงการตามแผนได้ทั้งหมด

๒) งบประมาณที่ได้รับจัดสรรไม่เพียงพอต่อการนำมาแก้ไขปัญหาบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชน โดยเฉพาะด้านโครงสร้างพื้นฐานได้แก่ ถนน ไฟฟ้า แหล่งน้ำ

๓) ในบางโครงการไม่มี ระเบียบ /กฎหมายรองรับ หรือบางโครงการ อยู่ระหว่างการต่อข้อหาหรือในข้อกฎหมาย เช่นโครงการวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า โครงการด้านวัฒนธรรมประเพณี เป็นต้น

๔) การประสานงานในระดับองค์กร/ส่วนราชการค่อนข้างล่าช้า ไม่เป็นไปตามห้วงเวลาที่กำหนด

๕) การดำเนินโครงการปรับปรุงซ่อมแซมถนนลูกรัง ทุกเส้นทุกสายภายในเขตตำบลไพบูลย์ ดำเนินการได้ แต่ไม่เกิดความคุ้มค่า และไม่คงทน ความชำรุดเสียหายเพิ่มมากขึ้น เห็นควรปรับปรุงวิธีการและขั้นตอน ดำเนินการซ่อมแซมถนน ให้ได้มาตรฐานและมีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับงบประมาณ

.....